

simobil
Povej nekaj lepega

Oblížete nas lahko vsak delavnik od 8.30 do 19.30 ure, ob sobotah od 9. do 13. ure v Izoli, Sončno nabrežje 2 tel.št. 040 410 743

IZ kartika

POOBlašČENI PRODAJALEC

Nimamo več stacionarca.
Pokličite mobilca!

040 211 434

plan invest
nepremičnine

Koper ul. 15. maja 24, 6000 Koper
Tel.: 00386 05 630 81 25 / 00386 05 630 81 26
Gsm: 041 767 270 / rozana.viler@planinvest.si

Osmošolke iz Livad v Ljubljani

Foto: Primož

Zmrzal

Ko zapiha hladna sapa, te ogreje prava kapa. Taka ki gre čez ušesa, a za drugi del telesa rabiš tople nogavice, bundo, šal in rokavice, po potrebi dolge gate, in debele gumi podplate. Če pa vse to ne pomaga, če je v zraku huda vlaga, se z enim kuhančkom ogreješ in potem se mrazu smeješ.

Foto: Ingrid K.

Il mondo e fatto per i furbi

Vemo, kdo je furbo, uradnega slovenskega prevoda zanj pa nimamo. Pravzaprav najdemo več različnih izrazov, od zviteža do prebrisanca, lahko je tudi prefriganec ali iznajdljivež, v vsakem primeru pa gre za človeka, ki ne počne nič posebej nezakonitega, se pa znajde.

(Mef) Seveda si vsi slovenski izrazi za osebe s tovrstnim početjem, niso enakovredni. Že prebrisaneč je bližje barabi kot prefriganec, saj ima prefriganec v sebi tudi nekaj zabavnega, medtem ko za prebrisanca tega ne moremo reči. Toda, bolj kot lingvistične razlage me v tem primeru zanima ali je res ta svet narejen za prebrisane oziroma furbote, kot pravi star italijanski pregovor.

Furbo se znajde, furbo je človek, ki zna poiskati poti do cilja tudi mimo ali skozi zakone, vendar tega ne počne skrivaj ali na agresiven način. Očitno je dobro seznanjen z različnimi možnostmi zlorabe pomankljivosti zakonodaje, reda in navodil, pa pride do cilja, ki ga vsi ostali ne bodo nikoli dosegli.

Naj začnem s primerom ljudi, ki imajo otroke v vrtcu. Večina jih v prijavi zapiše vse svoje podatke in socialni položaj, ko prosijo za subvencijo plačila vrtca. "So ljudje, ki jim občina plača oskrbo v vrtcu v celoti, potem pa pridejo po otroka z Mercedesom" zveni običajen stavek jezne starša ali vzgojiteljice. Ali je prefriganec storil kaj nezakonitega? Formalno ne, prav pa tudi ni.

"Nekateri ljudje se s finimi avtomobili pripeljejo po pakete s hrano na Rdeči križ, napolnijo prtljažnik in se zapeljejo še do Karitasa" ježno pripoveduje eden od tistih Izolancov, ki jim občina plačuje topel obrok. Res je, nekaterim ljudem ni nerodno prositi za pomoč, drugi pa ne bi šli tja že zato, da jih ne bi kdo videl. Furbo nima moralnih ovir.

Prebrisanci bi lahko bili tudi naši novonastali kapitalisti, ki so prav tako vse svoje nečednosti počeli bolj ali manj zakonito, vendar so ob tem oškodovali nekoga drugega, posameznika ali celo državo. Čisto na začetku smo jim še rekli, da so prebrisani, ko smo izvedeli, kaj so si nagrabili s tem svojim početjem, smo jih razglasili za barabe.

Tisti prebrisanci iz naše okolice, ki znajo skriti svojo lastnino in pridejo do socialnih transferjev, ki si jih ne zaslužijo, še niso barabe. Niso zato, ker je tistih, ki jih na ta način oškodujejo, še vedno razmeroma malo. Vendar jih je vsak dan več. Pri nas radi porečemo: da se je treba v življenju znajti. Kaj to pomeni? Pomeni, da se moraš znajti, da moraš biti furbo. Skoraj baraba.

Dedek Mraz je bil dober

Tako pravijo otroci in jim pritrujejo starši, ki so pred novim letom prišli pozdraviti Dedka Mraza ob njegovem odhodu iz Izole. Pripravil je kratko lutkovno predstavo, se pogovoril z otroki, nekaj so tudi zapeli in dal jim je vedeti, da dobri mož ni kar nekdo, ampak spoštovanja vreden mož s severa, ki nosi darila.

Izjava tega tedna

Ko sem postavil leseno uto so ugotovili, da ni požarno varna in na Skladu so mi svetovali naj naredim zidan objekt. Zdaj pravijo, da je zidan objekt črna gradnja in dopuščajo, da namesto zidane postavim nazaj leseno uto, kontejner ali celo prikolico. Očitno gremo 50 let nazaj.

Zakupnik kmetijskega zemlji a

WWW.NAKUPI.NET

BANKA KOPER

Tednik MANDRAČ
OGLAŠEVANJE in REKLAMNA SPOROČILA
tel. 040 600 - 700

mali oglasi in naročnine: tel 040 211 434

Pisma iz metropole

Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova. Vsak teden za Mandrač razmišlja o življenju nasploh, o dogodkih v glavnem mestu in o posledicah teh dogodkov za naše kraje in ljudi.

STARI V NOVM

Leto je novo. Mi pa, ostajamo isti. V dneh pred in po slavu želimo zdravje, srečo, mir na vse strani in z polnim grlom. Pa nas življenje počasi v glavo – 116 000 brezposelnih, spet je avion končal v morju, ladjo z begunci so našli kako nekontrolirano pluje, brez posadke in brez goriva, druga se je zažgala polna potnikov, potem pa spet dobra večerja, lepe želje, zamenjava programa na TV. Oglasijo se tudi naši, demokratično izvoljeni kreteni in zastrupijo javni prostor s svojimi sovraštvi, prepiri in podobnim repertoarjem ogabnosti in zla.

Leto 2015 smo dočakali z upanjem na bolje. Upajmo, da se ga na začetku leta 2016 ne bomo spominjali z nostalgijo. Zato, ker našo družbo še vedno onesnažujejo in življenje diktirajo svobodni lopovi in zločinci in svet v katerem živimo ni na robu, ampak globoko v vojni. Hladni. In se približuje tisti drugi, ki se, kot so se vsi zaklinjali, nikoli več ne sme ponoviti, čeprav je konstantno tukaj – od srednjega in bližnjega vzhoda, do evropskih meja Ukrajine, na primer. Prav kakor je, še pred 2.700 leti govoril Kroisos, kralj Lidijcev, Kiru, kralju Persije, ki ga je vprašal, Herodot pa zapisal: »Kdo, zlomka te je vendar napotil, Kroisos, da si z vojsko vdrl v mojo deželo in postal moj sovražnik, namesto moj prijatelj?«

»Gospod«, je odvrnil Kroisos, »to sem storil tebi v srečo, sebi v pogubo. Kriv pa je bog Helenov, ta me je napeljal na pohod. Sam od sebe živ človek ni tako neumen, da bi mu bila vojna ljubša kakor mir, zakaj v miru pokopavajo otroci starše, a v vojni starši otroke.« Pravzaprav okrog Božiča je bil objavljen apel skupine nemških (upokojenih) državljanov z naslovom »Vojna v Evropi? Ne v našem imenu.«. Podpisali so ga: dr. Roman Herzog, bivši nemški predsednik, pa dr. Lothar de Maziere, prvi demokratično izvoljeni in zadnji predsednik nekdanje Vzhodne Nemčije, pa rektori skoraj vseh nemških univerz, številni znanstveniki, filosofi, novinarji, župani največjih in malo manjših nemških mest, igralci in državljani ter duhovniki. Med drugim so zapisali: »Nihče si ne želi vojne. Toda – Amerika, Evropska unija in Rusija nezadržno drvi v vojno, če takoj ne prenehajo z usodno spiralo medsebojnih groženj. Vsi Evropejci, vključno z Rusijo, nosijo skupno odgovornost za mir in varnost.«

Tako govori peticija 44 uglednih in svetovno znanih podpisnikov, namenjena javnosti (svetovni) in politikom (nemškimi). Med bolj pomembnim ugotovitvami, (čeprav so vse pomembne) je tudi ta: »Ne smemo izgnati Rusije iz Evrope. To bi bilo nezgodovinsko, nerazumno in nevarno za mir. Rusija od Dunajskega kongresa 1814 spada med velike evropske sile. Vsi, ki so poskušali to storiti s silo so doživeli krvavi neuspeh, zadnja med njimi tudi Hitlerjeva Nemčija...«

Sporočilo peticije je radikalno protimilitaristično, proevropsko in poziva na pomiritev z Rusijo. Čeprav ne omenja Putina. In Angele Merckl tudi ne. Podpisal jo je nekdanji kancler Gerhard Schroeder, pa tudi nekdanji notranji minister Otto Schilly, ki je podpisal antiteroristične zakone, ki so »pomagali« Bushu in njegovim, da so naredili Guantanamo in moderna inkvizicijska sodišča. Danes bi jih verjetno, najraje pozabil. Nauk peticije ni v tem, da je treba Ukrajino pustiti samo in jo prepustiti Rusiji. Kaj pa, potem, Evropa lahko naredi za Ukrajino? Napove vojno Rusiji? Ali, da se z Ukrajino in Rusijo solidarizira in sodeluje na nek drugi način?

V peticiji piše: »Varnostni interesi Rusije so legitimni in nujni, prav tako kot varnostni interesi Nemčije, Poljske, baltičskih držav in Ukrajine. Vsak zunanje-politični novinar je moral razumeti ruski strah, ko je Nato, leta 2008, povabil Gruzijo in Ukrajino, da se pridružita zvezi.«

Kaj je že Kroisos povedal Kiru o pogrebcih v vojni? Srečno 2015!

Zbrana oblačila so prinesla nagrade

Na Komunalni Izola so ob koncu leta podarili sredstva, ki so jih pridobili s projektom zbiranja oblačil, obutve in hišnega tekstila v zbiralnikih po mestu in podeželju. Večino sredstev so namenili projektu Starejši za starejše, preostanek pa Rdečemu križu in Župnijski Karitas.

S postavitvijo zbiralnikov za oblačila, obutve in hišni tekstil želijo v javnem podjetju Komunala Izola občanom poenostaviti oddajo tovrstnih odpadkov, ki se jih v današnjem času hitro veliko nabere. Namenski zbiralniki so postavljeni na šestih lokacijah: v Ulici Proletarskih brigad, Ulici IX. Korpusa, v Dantejevi ulici, Ulici Zvonimira Miloša, v Kortah ob Združenem domu in na avtobusni postaji na Šaredu. Občani imajo možnost v zbiralnike odložiti rabljena oblačila, obutve in hišni tekstil (posteljina, rjuhe, pregrinjala, prešite odeje, brisače, prte, zavese in metrsko blago). Vanje pa se odlaga samo čista, oprana in zašita oblačila.

Na Komunalni praznijo zbiralnike enkrat tedensko, vsebino pa pripeljejo na zbirni center. Del zbranih oblačil nato oddajo humanitarnim organizacijam kot sta Rdeči križ in Karitas, višek pa predajo podjetjem, ki zbirajo tovrstne odpadke. Ti zbrana rabljena oblačila sortirajo na več uporabnih frakcij za ponovno uporabo. Še uporabna oblačila in obutve, pa tudi tekstil prodajo različnim zavodom, podjetjem in trgovinam (second hand). Oblačila slabše kakovosti pa prodajo čistilnim servisom in podobnim podjetjem, ki jih uporabljajo kot čistilne krpe.

Nekatera podjetja za prevzeta rabljena oblačila Komunalni Izola nakažejo določena sredstva. V letih 2013 in 2014 so iz tega naslova prejeli 700 evrov. Tako so se ob koncu leta odločili prejeta sredstva v celoti nameniti v dobrodelne namene. Sredstva v vrednosti 500 evrov so namenili projektu Starejši za starejše, ki ga izvaja Društvo upokojencev Jagodje – Dobrava Izola. Preostala sredstva pa so namenili izolskemu Rdečemu križu in pa Župnijski Karitas.

Z zbiranjem tekstila na Komunalni skrbijo za zmanjšan negativni vpliv odpadkov na okolje, spodbujajo okoljsko osveščenost ljudi in kar je najpomembnejše, poskrbijo, da gredo tako oblačila in obutve kot pridobljena sredstva iz tega naslova, v uporabo k tistim, ki jih resnično potrebujejo.

Biorazgradljive vrečke

Od 2. januarja 2015 lahko občani na sedežu Komunale Izola prevzamejo rolo biorazgradljivih vrečk v katere se odlaga ostanke hrane, zelenjavne in sadne olupke, filter čajnih vrečk, čajne usedline, kavne usedline, jajčne lupine, steljo malih živali, papirnate robčke, papirnate brisače, kuhane ostanke hrane, ipd. Biorazgradljivo vrečko se lahko odloži v rjavi zabojnik, ki je namenjen biološko razgradljivim odpadkom ali pa v hišni kompostnik.

Kabinet župana - Gabinetto del Sindaco

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354

tel. 040 211 434

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Marjan Motoh (karikaturist) Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četrtna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. tel. 040 211 434 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Nujni pregledi ostajajo brezplačni

Iz Zdravstvenega doma zagotavljajo, da nujni pregledi na urgenci in ne samo tisti, ki so nujni za preživetje, ostajajo brezplačni, samoplačniški pa so tisti, ki bi lahko brez težav počakali vrsto svojega družinskega zdravnika. Kako bo to v praksi delovalo pa bomo ugotovili šele čez čas.

Zadnje dni je kot bomba odjeknila novica, da javno zdravstvo ni več brezplačno, oziroma, da bo treba odslej plačevati usluge urgentne službe v primeru, da ne gre za nujni poseg. Marsikdo se je ob tem ustrašil, da si bomo morali sami postaviti prvo diagnozo, sicer nam grozi "globa", zato smo za pojasnila prosili tako v Splošno bolnišnico Izola, kot tudi v Zdravstveni dom Izola.

Iz ZD so nam urno odgovorili, na hribu pa imajo očitno preveč dela, da bi z nekaj stavki javnost obvestili o tem, kaj se pravzaprav dogaja. Škoda, saj je ravno urgentna služba pri izolski bolnišnici tista, o kateri je govora te dni v mestu.

Kot so nam povedali v Zdravstvenem domu, ne-nujnega pacienta obravnavajo lahko bodisi pri osebnem izbranem zdravniku ali pri nadomestnem zdravniku. "Vsa nujna stanja pa so obravnavana v ambulantni za nujno medicinsko pomoč in niso plačljiva. Namreč v ZD Izola imamo že vrsto let organizirano službo nujne medicinske pomoči tako, da zagotavljamo dodatnega zdravnika in zdravstvenega tehnika, ki pa nista priznana s strani ZZZS in za njih nimamo zagotovljenega finančnega kritja. Z velikimi napori in odrekani na tak način zagotavljamo boljšo in kvalitetnejšo oskrbo kot bi jo sicer glede na obseg priznanega programa.

Kar zadeva uredbo je le-ta uveljavljena že vrsto let in jo ureja ZZZS v svoji 5. in 7. točki 2. odstavka 252. člena Pravila obveznega zdravstvenega zavarovanja".

Kot rečeno, je največja skrb občanov, da si bodo morali odslej sami postaviti prvo diagnozo, sicer jim grozi plačilo usluge. "V dežurni službi obravnavamo VSE paciente ne glede na njihovo stopnjo nujnosti in njihovim finančnim stanjem. Ne odklanjamo pacientov, niti če nimajo urejeno osnovno in dodatno zdravstveno zavarovanje. Za lažjo odločitev kdaj se obrniti na dežurno službo je pacientom na razpolago osebje v zdravstvenem domu oz. osebje v dežurni službi."

S podpisom jamčimo, da, če nismo nujni, smo samoplačniki

Sicer pa mora pacient še pred oskrbo pri urgentni službi podpisati pisno izjavo, da ga bo v primeru, da gre za nenujni pregled, tudi plačal. "Vsak uporabnik, ki želi biti oskrbljen v dežurni službi mora izpolniti ustrezen obrazec, kjer navede razlog prihoda (glavna zdravstvena težava) in se s podpisom na obrazcu strinja z možnostjo, da bo za ne nujni pregled v ambulantni in za morebitne neupravičene intervencije na terenu in za hišne obiske obravnavan kot samoplačnik, če ne gre za nujne zdravstvene storitve in stanja, ki niso navedena na seznamu 103. člena obveznega zdravstvenega zavarovanja. Nujna in ne nujna stanja so jasno opisana v zloženki CUS/NMP, ki jih pacient prejme v roke in so tudi na vpogled na vratih dežurne ambulate. Potrebno je dodati, da v času dežurstva, ob povečani frekvenci pacientov izvajamo triažo, kar pomeni, da vsakemu pacientu dodelimo stopnjo nujnosti na podlagi katere so nujni pacienti obravnavani prej, ne nujni pacienti pa morajo počakati na vrsto za obravnavo. Takšen sistem omogoča optimalnejšo in strokovnejšo obravnavo vseh pacientov."

Koliko za zvin gležnja?

Seveda nas je zanimalo, kaj to pomeni v praksi. Koliko stane pregled in kdaj ga bo treba plačati. Primer je zelo preprost, zvinjgležnja. Nekateri bi trdili,

da je pregled nujen, drugi bi stisnili zobe do naslednjega dne in noč prespali z vrečami ledu na bolečem sklepu, vsekakor pa ne gre za življensko nevarno stanje. "Pacient, ki bo prišel v dežurno službo s svežo poškodbo (na primer - zvin gležnja) ne bo plačal zdravstvene oskrbe. Sicer so samoplačniške cene usklajene po ZZZS količniku. V kolikor govorimo o pregledu in obravnavi zdravstvenih stanj v dežurni ambulantni, ki niso kriti iz strani ZZZS, pa bo za tako storitev - prvi kurativni pregled potrebno plačati 23 EUR."

Kako ugotovimo, če smo nujen primer?

Kako torej sami določimo, kdaj je obisk urgence nujen in kdaj lahko počakamo še kakšen dan? Za nasvet smo prosili tudi odgovorne v Zdravstvenem domu, ki so zapisali tako-le: "Potrebno je predvsem doseči ustrezno osveščenost prebivalstva o uporabi in namembnosti nujne medicinske pomoči in dežurne službe. V ta namen smo izdali zloženko CUS/NMP (Centralna urgentna služba/Nujna medicinska pomoč), kjer smo na preprost način obrazložili katera so nujna

stanja za katere je treba poiskati nujno medicinsko pomoč oziroma dežurno službo. Opisana so tudi katera so ne nujna stanja, za katera si pacient lahko varno sam pomaga s preprostimi ukrepi do obiska svojega osebnega zdravnika. V zloženki je navedeno tudi v katerih primerih poklicati na nujno številko 112 in katere ustrezne podatke je potrebno posredovati. Zloženka je objavljena tudi na internetnih straneh vseh treh zdravstvenih domov obale. Omenimo tudi, da se prebivalci še zmeraj lahko posvetujejo preko telefona 24h na dan z zdravstvenim osebjem in z zdravnikom v Zdravstvenem domu ali v dežurni službi (CUS) o nujnosti takojšnje napotitve na urgenco ali v dežurno službo, oziroma kadar ne gre za nujno stanje bodo prejeli ustrezne koristne informacije kako si pomagati do obiska pri osebnem zdravniku.

Na koncu je potrebno poudariti, da je v dežurni službi CUS absolutno nujno poskrbeti NAJPREJ za paciente, ki so v življenjski nevarnosti. V kolikor v tem nismo dosledni, lahko naredimo veliko škodo takrat, ko so kapacitete zasedene z ne nujnimi primeri in bi zaradi tega lahko nekdo izgubil življenje."

Zakaj do teh ukrepov?

Kot je znano, je do teh ukrepov prišlo zato, ker je veliko pacientov obiskalo urgenco tudi takrat, ko ni šlo za nujen primer. Kot smo neuradno izvedeli, se velikokrat zgodi, da se ljudje odpravijo na urgenco tudi takrat, ko bi lahko brez težav počakali do naslednjega dne, na primer po že večdnevni bolečini v udih, ampak še bolj kot to pa jih skrbi, da se ne bi pacient ustrašil pregleda, ker bi se bal, da ne gre za nujen poseg. Ker če pridemo do situacije, da bomo morali razmišljati, če si lahko iz finančnega vidika privoščimo zlom roke, potem smo na slabi poti do nove Švice. Na srečo najnovejši ukrep v zdravstvu naj ne bi nakazoval na to.

AM

Energetska izkaznica kot davek na nepremičnine

Z novim letom je Slovenija uvedla zahtevo po energetske izkaznici za lastnike nepremičnin nad 50 m², ki le-te prodajajo ali oddajajo v najem za več kot eno leto. To pa je pripeljalo do tega, da je trg nepremičnin trenutno v pat poziciji.

Novo leto je prineslo veliko novosti v deželi Krajski. Nekatere od teh so seveda bolj razburkale javnost, kot druge. Med temi je tudi zahteva po energetske izkaznici ob prodaji in najemu nepremičnine. Oziroma, celo ob oglaševanju prodaje ali najema.

Kot je zapisano, je energetska izkaznica "obvezna pri prodaji stavbe ali njenega posameznega dela in pri oddaji v najem za obdobje enega leta ali več. Obvezna je za prodajalca in najemodajalca. Energetski zakon določa, da mora prodajalec najkasneje pred sklenitvijo kupoprodajne pogodbe bodočemu kupcu predložiti energetske izkaznice. Obveznost je pri nas predpisal novi Energetski zakon EZ-1, sprejet februarja 2014, leto kasneje, to je od 24. februarja 2015, pa bodo inšpektorji kršiteljem lahko pričeli izrekati tudi kazni." A tudi pri oglaševanju stavbe ali stanovanja po novem potrebujemo energetske izkaznice: "Zakon namreč zahteva, da mora pri prodaji in oddaji stavbe ali njenega posameznega dela v najem lastnik zagotoviti, da se pri oglaševanju navedejo energijski kazalniki energetske učinkovitosti stavbe ali njenega posameznega dela iz energetske izkaznice. S 1.1.2015 se je iztekel

Jože Mamilovič pravi, da bi največ koristi od energetske izkaznice imeli najemniki stanovanj

prehodni rok in inšpektorji bodo v primeru oglaševanja prodaje ali oddaje nepremičnine v najem brez navedbe energijskih kazalnikov pričeli izrekati kazni."

Kazni za prodajo, oddajo in oglas

Kazni pa so relativno visoke, posebej ob upoštevanju, da veliko ljudi prodaja nepremičnino zaradi življenske stiske. Lastnik stavbe ali posameznega dela bo namreč kaznovan z globo 300 evrov, če pri prodaji stavbe ali posameznega dela kupcu ali najemniku ne bo predložil energetske izkaznice, medtem ko pa se z 250 evri kaznuje lastnika stavbe ali posameznega dela, če pri pro-

dajanju in oddajanju v najem ne zagotovi, da se pri oglaševanju navedejo energijski kazalniki. Zanimljivo pa ni niti dejstvo, da izdelava energetske izkaznice niti ni tako poceni. Kot nam je povedal Edmund Petrovič z Investmond nepremičnin: "Veliko ljudi, ko prodaja nepremičnino, jo prodaja zato, ker je na robu preživetja in si seveda ne morejo privoščiti izdelave energetske izkaznice. Mi poskušamo pomagati, če se le da in če vemo, da je prodajalec resen in da bo nepremičnino tudi prodal, nam ni težko založiti za stranko. Ampak težava je v tem, da si zakonodajalec ni na jasnem niti okoli tega, kaj je potrebno imeti zato, da ne bi prišlo do globe." Govori se namreč, da je dovolj že, če ima prodajalec dokazilo o tem, da je energetska izkaznica v izdelavi, po drugi strani pa prihajajo informacije, da to ni res. Zaradi tega je velika večina tistih, ki prodajajo nepremičnine raje umaknila oglas, pravi Petrovič. "Gre za zelo veliko zmešnjavo. Pred nekaj meseci agencije, ki se ukvarjajo z izdajo energetske izkaznice večinoma niti niso imele navodil, kako jih pripraviti, ali pa niso imele licence. Ko je ta postopek stekel novembra meseca, pa je bilo že pozno, saj priprava kar dolgo traja, agencij ni veliko, zahtevkov pa je seveda ogromno. Tako tudi tisti, ki čakajo na izdajo izkaznice raje umaknejo oglas, za vsak slučaj"; je še dodal Petrovič. Petrovič pravi, da so morali z novim letom umakniti veliko oglasov.

Energetske izkaznice bi koristile najemnikom

Podoben mnenja je tudi Jože Mamilovič, s podjetja Mediteran nepremičnine, ki pravi, da je zakon povsem narobe zastavljen: "Energetske izkaznice morajo imeti lastniki stanovanj, ki jih prodajajo ali dajejo v najem za več kot eno leto. No, slednji bodo to težavo rešili preprosto tako, da bodo sklepali pogodbe za malo manj kot eno leto. Ampak največ koristi imajo od te izkaznice ravno najemniki stanovanj." To pa zato, ker za kupce nepremičnine so pomembnejši marsikateri drugi faktorji ob nakupu, od lokacije, do velikosti in zunanega izgleda.

"Ob nakupu nepremičnine ni nič nenavadnega, če nekaj tisoč evrov namenimo energetske sanaciji, vsekakor pa ne bomo kupili nepremičnine na lokaciji, ki nam ni všeč samo zato, ker je energetske varčna. Po drugi strani pa nam ob najemu stanovanja še kako prav pride pri energetske študiji, da vnaprej preračunamo, kakšni bodo stroški. Zaradi tega vidim največ koristi za energetske izkaznice ravno pri najemnikih stanovanja." Ki pa, kot rečeno, teh izkaznic morda ne bodo niti videli. Dodatno težavo pa bodo imeli pri pridobitvi energetske izkaznice lastniki stanovanj v blokih, kjer bo potrebno iskati soglasje sosedov, ki pa si energetske izkaznice ne želijo, oziroma je ne potrebujejo.

Težav z energetske izkaznicami je veliko, mnogi pa jih že primerjajo z nesrečnim nepremičninskim davkom, kjer predlagatelji očitno niso upoštevali vseh možnosti. Vsekakor je energetska izkaznica nekaj, kar bi si morda najbolj želeli ravno lastniki nepremičnin, ki v njih živijo.

Domačinov je vedno manj

Sicer pa še kljub velikemu padcu nepremičninski trg še vedno živi, pravi Mamilovič. "Cene nepremičnin so v zadnjih letih padle, a kljub temu so za mlade še bolj nedosegljive, kot nekoč, saj je tako težko priti do kredita. Tudi zaradi tega je domačinov, ki kupijo nepremičnino v domačem kraju vedno manj."

Si Delamaris želimo v Izoli?

Delamaris se je pred časom dokončno preselil v Pivko, ampak stara prodajalna je ostala v Izoli. Iz Pivke pa sporočajo, da že tri leta neuspešno iščejo nove prostore za trgovino, in niti razpisi Občine Izola pri tem ne pomagajo.

Morda pa bi se lahko potrudili, da bi vsaj še zadnji kos izolskega ribiškega mozaika ohranili v našem mestu. Da ne bi od ribištva ostal samo še muzej.

Delamaris®

1879

IŠČEMO NOVO LOKACIJO V IZOLI
ZA PRODAJALNO DELAMARIS
v velikosti vsaj 50 m².

Za informacijo o možni lokaciji
nam prosimo pišite na info@pivkap.si

Delamaris d.o.o.

V Izoli imamo eno obrt na deset prebivalcev

Lahko bi rekli, da vsako četrto gospodinjstvo v Izoli ima svojo obrt, saj je obrtnikov več, kot 1700. To je za mesto, kot je Izola, zelo veliko in verjetno je to tudi odraz propada industrije, ribištva in gospodarstva nasploh. Ljudje pač delajo, kolikor morejo. In če delo ne pride samo od sebe, pridejo sami do dela.

Ob novem letu nas je na uredništvu obiskal Rajko Kodrič, predsednik Območne obrtne zbornice iz Izole. Beseda je seveda tekla tudi okoli delovanja zbornice v našem mestu ter o težavah, ki jih imajo, odkar je članstvo v obrtni zbornici neobvezujoče.

- Lansko leto je bilo kar naporno leto za Obrtno zbornico, izolska pa verjetno ni bila izjema, kajne?

- Tako je, in veliko težav imamo tudi zaradi politike. Naredili smo posvetovalni referendum, ki ni bil obvezujoč, medtem ko je bil za politiko obvezujoč. In na tem referendumu je sodelovalo le nekaj več kot deset odstotkov upravičencev in ker je od tega majhnega deleža 60 odstotkov bilo proti obveznemu članstvu je izpadlo, kot, da nihče noče biti član obrtne zbornice in tako je politika na koncu sprejela ta zakon, zaradi katerega imamo mi zdaj velike težave. Tako se zdaj dogaja, da en obrtnik, ki je včlanjen, pomaga z informacijami, ki smo jih mi dolžni podati, trem drugim obrtnikom, ki pa niso včlanjeni. Na ta način je seveda nemogoče pridobiti člane.

- Kakšen je bil padec članstva v Sloveniji?

- Skoraj 40 odstoten, tako kot tudi pri nas. Člani lahko od članstva izstopijo samo v določenem obdobju, sicer ne bi mogli našega dela niti dobro načrtovati.

- To pa verjetno vpliva na zaposlene na Obrtni zbornici.

- Seveda, zato smo tudi veliko racionalizirali, a več kot toliko pač ne gre. V Izoli pa imamo tako ali tako le enega zaposlenega in manj kot eden pač ne gre. Mislim, da se obrtniki ne zavedajo, kako jim lahko obrtna zbornica pomaga.

- Vas jemljejo le kot strošek?

- Ja, tako je. Ampak, na primer, na nivoju države smo naredili kartico z veliko ugodnostmi, in če bi samo sešteli popuste bi dobili veliko več nazaj, od tistih 18 evrov članarine. Ob tem nudimo ugodnosti pri Zavodu za varstvo pri delu, davčno in računovodsko svetovanje, odvetniške storitve, ali pa nudimo popust pri

zdravniških pregledih na Medicini dela, prometa in športa, kot tudi popuste pri rednem periodičnem pregledu hidratantnega omrežja in pri nakupu gasilnih aparatov. Da o svetovanjih in izobraževanjih niti ne govorim. V zadnjih dveh letih smo dobili iz Občine dvakrat po 150.000 evrov nepovratnih sredstev za pomoč malemu gospodarstvu, kar imajo redki v Sloveniji.

- Kdo je ta sredstva izkoristil in kako?

- Lani je na razpisu, ki smo ga sami pripravili, sodelovalo okoli sedemdeset obrtnikov, pretežno pa je šlo za osnovna sredstva, za promocijo, za inovacije, za pomoč malim obrtnikom. In tako naprej.

- Ob odhodu industrije je v Izoli ostala samo še obrt, ki neka-ko drži vso dodano vrednost v mestu. Imamo pa nekaj močnih obrtnikov, kajne?

- Ja, res je. V Izoli imamo trenutno okoli 1700 subjektov, ki se ukvarjajo z neko dejavnostjo, kar je za takšen kraj zelo veliko. To smo ugotovili ob pripravi zgibanke, ki smo jo nato po pošti poslali izolskim obrtnikom in presenetilo je tudi nas, ko smo ugotovili, koliko jih pravzaprav je. Pred kratkim pa smo se ravno pogovarjali, da bi morali organizirati nekakšno spoznavno konferenco, da bi se v Izoli podjetniki sploh spoznali med seboj, saj za mnoge marsikdo sploh ne ve, kaj delajo. V času krize bi moralo biti tovrstno sodelovanje med izolskimi podjetniki zaželeno, če že ne nujno.

- Koliko obrt ustvari na leto v Izoli?

Imam sicer nekaj let stare podatke, ki pa pravijo, da smo v Izoli naredili 75 milijonov evrov v enem letu.

- To je verjetno veliko več od turizma?

- Ja, seveda. Je pa res, da je to bilo ravno pred recesijo, tako da danes ne vem natančno, kakšno je to število.

- Za konec, kaj lahko pričakujemo v letu 2015? Verjetno ni prevelikega optimizma?

- Preveč na žalost res ne smemo pričakovati, saj imamo veliko težav že na državnem nivoju. Kot pravim, najbolje bi bilo, da bi z organizacijo spoznavne konference naredili prvi korak k sodelovanju med izolskimi obrtniki. In nato delali od tod naprej.

ur

DALEČ JE ŠVICA

piše: Franc Krajnc

Starosta slovenske politike in vidni član nekdanjega Demosa **Ivan Oman** je pred Dnevom samostojnosti in neodvisnosti Slovenije (26. december) v pogovoru z novinarko Radia Slovenija priznal, da si je našo državo zamišljal nekoliko drugače, predvsem pa se niso uresničile besede, da bomo postali druga Švica.

Slovenija je neodvisna od leta 1991, Švica od leta 1291, torej že 700 let prej. Razlika med obljubljenimi Švico in Slovenijo je ogromna in je ne bomo presegli še kakšno stoletje, kajti za razliko od politično razdvojenosti in prezadolžene Slovenije je švicarska konfederacija stabilna.

Alpska dežela Švica je skoraj enkrat večja kot Slovenija, ima 3 in pol krat več prebivalcev, ki udobno živijo v treh kantonih (nemški, francoski, italijanski) in to s približno trikrat večjo plačo. Glavno besedo v Švici ima ljudstvo, ki o pomembnih vprašanih življenja in dela odloča tudi kar na referendumih. Delež njihovega aktivnega prebivalstva je 51-odstoten, delež našega enkrat manjši. Švicarji imajo stabilno valuto Frank, Slovenci pa precejnjeni Evro. Švica neposredno uravnava svojo finančno politiko, Slovenija jo je s prevzemom evra morala prepustiti Evropski centralni banki (ECB) in bruseljskim birokratom, ki jih je tam skupaj z Evropsko komisijo že okoli 55 tisoč, ki letno porabijo skoraj milijardo evrov za plače! Bruto domači proizvod (BDP) Švice znaša okoli 40 tisoč dolarjev, slovenski enkrat manj. Švicarje še vedno rešujejo zalužki v bankah, urarska in farmacevtska industrija in turizem, Slovenija pa se je z decembrom 2014 znašla pred deflacijo, ki pelje v zmanjšanje povpraševanja, zastoj proizvodnje in večjo odvisnost od tujih blagovnih fondov, kajti za razliko od Švice nimamo dovolj lastnih finančnih sredstev za razvoj proizvodnje. V Sloveniji se sedaj na veliko ubadamo z vprašanjem prodati ali ne javna državna podjetja, v kapitalistični Švici so to vrašanje rešili pred pestdesetimi leti.

Medtem ko je švicarski frank stabilen, je naš evro že nekaj časa precejnjen, njegova vrednost na medvalutnem trgu (v primerjavi z dolarjem) vztrajno pada. Medtem ko se švicarske banke zaradi velikih depozitov domačinov in tujcev ter posojilne aktivnosti še vedno redijo, slovenske dokapitaliziramo z davkoplačevalskim denarjem, minuse pa prenašamo na slabo banko (DUTB), katere ustanovitelj je država. Res, daleč je Švica!

Franc Krajnc je diplomirani ekonomist, dolgoletni vodilni delavec Primorskih novic, do nedavnega lastnik in urednik mesečnika Primorski utrip in zdaj finančni komentator Mandrača.

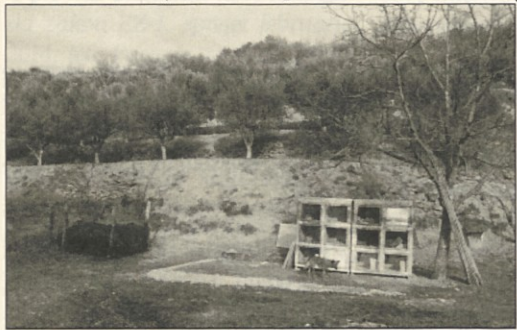
Moratorij morda ne bo dovolj

Miro Rutar je eden tipičnih izolskih zakupnikov zemlje v lasti Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov. Ko je pred četrto stoletja vzel v zakup zaraščeno, v usek potoka skrito hribovito zemljišče čisto pri vrhu izolskega amfiteatra, je tam posadil trte in oljke ter načrtoval, da bo ob odhodu v pokoj imel kaj početi. Pa se je zalomilo in zdaj res ne ve, kaj mu je storiti.

- To zemljišče imamo v najemu od leta 1988. Pred tem sva tukaj, skupaj s pokojnim Jordanom, imela ovce na devetih hektarjih zemlje. Potem sem za tri leta obdeloval drugo zemljo in se nato leta 1988 vrnil sem ter vzel to zemljo, skupaj s starimi kamnitimi kažetami, v zakup.

- Kaj imate tukaj?

- Imam 280 oljk in 250 trt. Ko sem vzel v zakup naj bi bilo 2.000 metrov zemlje, ko pa sem začel čistiti to zaraščeno zemljišče, in to sem počel polnih pet let, je prišlo na 22.000 metrov in ko so mi odbili nekaj koron je zdaj tukaj okrog 15.000 metrov zemljišča. Tukaj so bili trije objekti: svinjak, dva objekta za razno orodje in morda prostor

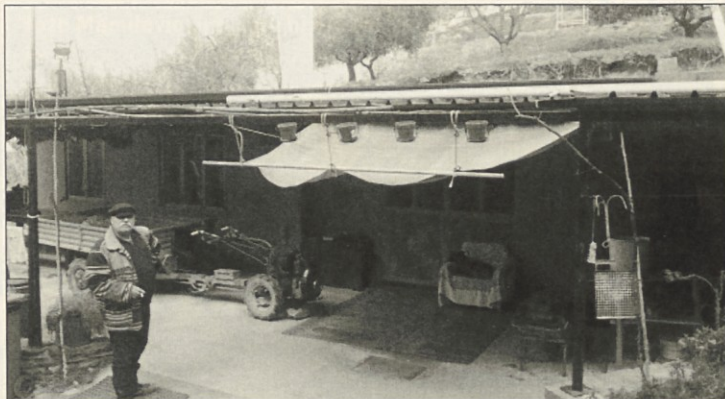

za osla. Takrat pač niso imeli velikega orodja in danes se sliši prav smešno, ko kdo reče, naj popravimo stare kamnite barake. Tam ne moreš spraviti nič od orodja, ki ga uporabljamo danes.

- Zemljišče je v celoti v terasah.

- Tukaj je treba vse opraviti z malimi stroji. Traktorja nimaš kje uporabiti. Jaz sem tukaj kot kakšna Bolnica Franja in tudi ko sem gradil objekt sem se maksimalno umikal v hrib, da ne bi kdo imel pripombe, da kvarim veduto Izole. Drugje bi lahko imel sonce, tukaj pa sem tri mesece ves dan v senci.

- Kateri objekt ste najprej postavili?

- Najprej sem postavil to leseno lopo v kateri je bil osel, seno in frezo, zraven pa sem imel bivalno prikolico. Potem so mi rekli, da baraka ni primerna in sem se odločil za gradnjo. Pravzaprav tudi takrat ne bi smeli graditi nič, saj so na Skladu do leta 1991 nekaj motovili, češ da bodo dali dovoljenja za gradnjo pomožnih kmetijskih objektov, vendar se to ni zgodilo. Potem je leta 1991 prišel moratorij za vse kmetijske objekte, ko nihče ni dobil do-

voljenja za gradnjo. In ta moratorij je dejansko veljal vse do februarja lani, ko so se začele težave. V tem obdobju sem pošiljal vloge za legalizacijo objekta v Ljubljano in v Koper, vendar nisem dobil nobenega odgovora. Vloge za legalizacijo so bile na ustreznih mestih, toda namesto rešitve je prišla komisija oziroma inšpektorji. Nato sem poslal vse izmere na Geodetsko nato so mi iz Ljubljane pisali, da moram dati izjavo, kdo je lastnik objekta. To sem poslal in dobil odgovor iz izolske upravne enote v obliki kazni v višini 1.500 Eurov zaradi degradacije in uzurpacije prostora.

- Kdo od inšpektorjev je bil tukaj?

- Prišla sta dva iz inšpekcije za gradnje. Inšpektor je povedal, da so prišli zaradi objekta in mi dejal, da bo treba v najslabšem primeru objekt rezati. Jaz sem mu povedal, da tega ni mogoče rezati, da je bolje če vse skupaj zrušim. Potem sem mu pokazal, da sem oddal vlogo za

legalizacijo in se je začudil zakaj so jih sploh poslali sem, pospravil torbo in papirje in sta odšla.

- Ste dobili kakšen sklep za rušenje?

- Ne, nisem ga še dobil. Je pa tako, da ko sem šel na Upravno enoto zaradi te kazni, so mi povedali, da ni nobene možnosti, da bi dobil papirje za objekt. Potem sem šel k županu, ki me je poslal v Postojnsko in tudi tam so mi rekli, da papirjev ne bom dobil. Dejansko nihče ne reče, da bodo rušili a tudi legalizacije ne bo. Torej, če v dveh letih, kolikor še traja moratorij, ne pridobim dokumentov, moram rušiti.

- Ste v območju osem, kjer naj tudi po občinskem odloku ne bi bilo takšnih gradenj.

- To je pravzaprav moje edino upanje. Jaz do februarja lani nisem vedel, da je to območje osem, saj smo bili prepričani, da sodi v območje 12 in kolikor vem zdaj na občini skušajo doseči prilagoditev prostorskih aktov, da bi ta del umaknili iz območja 8, saj je res povsem izven izolskega amfiteatra.

Izolski borci so se poveseleli in zaključili uspešno leto 2014. Skupaj z njimi so zapeli tudi predstavniki tržaškega pevskega zbora Pinko Tomažič. Vsi pričakujejo, da bo leto 2015, jubilejno leto 70 let od zmage, boljše in prijaznejše tako do borcev kot do vseh državljanov Slovenije. Srečno!

Skrivalnica: Kje je objekt?

Če ostanem v osmici lahko imam le točkovni objekt ali kontejner, kar pomeni, da moram podreti objekt vreden kakšnih 30.000 Eurov in postaviti nekaj začasnega. Tega ne bom počel. Raje zrušim vse, z oljkami in vinogradom vred.

- Vi ste tukaj delali takorekoč vsak dan.

- Zdaj sem penzionist, imam 600 Eur pokojnine in nimam denarja, da bi vse začel znova. V tej zemlji in tem objektu je 20 let mojega dela in odrekovanja, zdaj pa nimam niti za kazni in si moram izposojati denar za nekaj, kar sploh ne vem zakaj me je doletelo, saj velika večina mojih sosedov pa tudi drugih najemnikov v Izoli te kazni ni dobila. Lahko se zanesem le na župana, ki je obljubil, da se ne bo nič rušilo. Obljubil je tudi nekakšno komisijo, ki bo pregledala te objekte, vendar je zaenkrat še ni bilo tukaj.

- Je morda vse to posledica obiska inšpektorjev?

- Ne vem. Na upravni enoti so mi rekli, da bodo preverili zakaj sem dobil kazni in nato mi je sporočila, da inšpekcija nima več nič s tem, da so postopek končali. Trenutno mi ni nič jasno, vem le, da moram plačati kazni in hkrati ne vem, če bom sploh še delal tukaj. Glede na to, da nimam toliko denarja, da bi lahko v kratkem umaknil vse, ko bo treba, sem že umaknil kokošnjak in zajčnik oziroma kakšnih 40 kokoši in 20 zajcev, umaknil sem električnega pastirja in tako počasi pospravljam to mojo kmetijsko avanturo. Res upam le še na to, da bo županu uspelo razrešiti ta gordijski voz. **D.M.**

Naša mala tombola je postala velika

Čez 140 daril, ki so jih prispevali udeleženci prve decembrske Naše male tombole, je dobilo zadovoljne lastnike. Žal je bil prostor za zaključno žrebanje premajhen za vse, ki so prišli obkrožat številke na tombolskih listkih, ki so jih dobili z nakupi pri izolskih trgovcih, obrtnikih in podjetnikih. Nekateri so ji pripisali celo politične ambicije.

Neverjetno, kaj vse pride na pamet tistim, ki nikoli niso ničesar naredili, ne da bi s tem kaj dobili tudi zase, ko se srečajo s točno takšno pobudo. "Če ne bi od tega nič imeli, tega ne bi počeli" je bilo slišati s strani tistih, ki se niso odločili za sodelovanje v tej zabavni igri, nekateri pa so tomboli pripisali kar politični predznak.

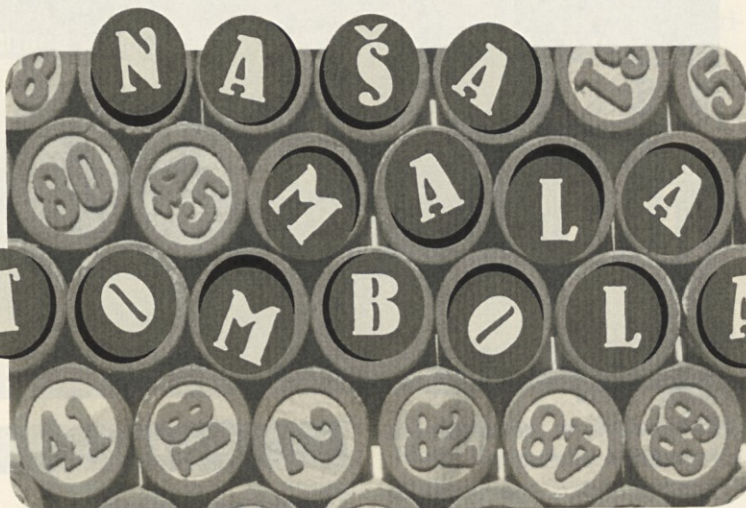
Zabavna promocijska igra

V resnici pa je šlo za zelo preprosto igro v kateri so izolski trgovci prispevali nagrade za tombolo, Mandrač pa je poskrbel za plakate, tombolske listke, organizacijo in izvedbo zaključnega žrebanja, ki se ga je udeležilo nekaj sto Izolank in Izolanov, ki so kupovali pri izolskih trgovcih, šli na večerjo v katero od izolskih gostiln, obiskali izolski frizerski salon ali kaj podobnega.

Pokazalo se je, da so ljudje s prijaznostjo sprejeli to zabavno igro katere namen je bil preprost: Povabiti Izolane, da nekaj decembrskega denarja porabijo tudi v Izoli. Če so listke res dobili tisti, ki so kupovali pri nas, potem je bil cilj dosežen.

Kar 90 nagrajencev

V promocijski akciji, ki smo jo poimenovali Naša mala tombola so sodelovale naslednje trgovine, lokali, saloni, obrtniki in podjetniki: 1. ŠPORT MALA, 2. Trgovina BORA, 3. Fotooptika RIO, 4. ART FOTO, 5. Trgovina ŽAN, 6. Trgovina BOKA, 7. METULJČEK, 8. Trgovina METRA, 9. Trgovina VICTORIA, 10. Cvetličarna MIMI, 11. Gostilna SIDRO, 12. Gostilna Pri PEROTU, 13. MORSKI VAL, 14. Pizzeria NAPA, 15. Salon SIVILAI, 16. Salon SILHUETTE, 17. Salon ŠIK ŠOK, 18. Družinska kmetija OLEA, 19. Salon ANKA,

20. Salon DARJA, 21. Salon NEDA, 22. Tiskarna ŠENKI, 23. Cvetličarna ORHIDEJA, 24. OPTIKA IZOLA, 25. Salon SANI, 26. Vina ŠTULE, 27. RITOŠA, 28. Šivilstvo SUZANA in 29. Salon VENUS

Brez pripomb

Vsi sodelujoči so pripravili različne nagrade v vrednosti približno 50 Eur, ki smo jih razdelili (po vrednosti) na tiste, ki jih prejmejo dobitniki terne (3 v vrsto), cinquine (pet v vrsti) in tombole (pokrite vse številke). Za terno je bilo namenjenih 51 praktičnih nagrad, 30 nagrad so prevzeli dobitniki cinquine, tombola je prinesla 9 praktičnih, nekoliko vrednejših nagrad. Pravzaprav je bila prav ta številčnost in vrednostno ne tako različnih nagrad „kriva“ za to, da je bilo vzdušje na prireditvi prijetno, veselo in da takorekoč ni bilo nobene pripombe na račun izvedbe prireditve.

Ker Izola še vedno nima urejene brezžične internetne povezave za noben del mesta smo morali uporabljati zasebne WiFi povezave, ki pa so zaradi velikega števila ljudi nekajkrat odpovedale, vendar to nikogar ni motilo.

Zanimive in zabavne so bile izjave tistih, ki so prevzeli nagrade. Mladi so listke dobili od staršev, največ pa jih je tombolske listke dobilo v frizerskih salonih, gostilnah in v trgovinah z otroško konfekcijo, tako da se tudi v Izoli da kaj kupiti.

Vsaka nagrada je nagrada

Čeprav so bile nagrade izolsko skromne so jih bili prav vsi veseli, saj so na ta način privarčevali za kakšno majhno darilce za bližnje ali celo zase. Nekateri si bodo privoščili družinsko kosilo ali večerjo v sodelujočih lokalih, drugi bodo šli na brezplačno masažo ali k frizerju, zagotovo je bil zadovoljen dobitnik kolesarskega kompleta, dragih tekaških nogavic ali trenirk.

Tudi vreme se je usmililo sodelujočih in bil je najtoplejši večer tistega prednovoletnega obdobja, kar je zvrabilo na prosto lepo število otrok in staršev pa tudi drugih Izolank in Izolanov, ki so preživeli prijeten večer v Ljubljanski ulici, ki je bila dobro zavetišče pred vetrom, vendar pa premajhno prizorišče za takšen dogodek.

Eni niso razumeli

Žal uradne institucije v Izoli niso razumele te promocijske pobude in tako bi morali vsako njihovo sodelovanje plačati. V pogojih, ko nihče ni plačeval ničesar ampak je šlo za prostovoljno izmenjavo dobrin in storitev, takšne logike nismo sprejeli. Zato je bilo žrebanje Tombole Pri špini, kjer smo vse "pokrili" sami.

Da ne bo pomote. Tombolo z veseljem predajamo institucijam. Ničesar ne zahtevamo zanjo, ne avtorskih niti drugačnih pravic. Še več. Organizatorju bomo posredovali vse naše izkušnje in mu pomagali pri izvedbi. Junaki, pokažite se!

Med športniki leta tudi Izolani

ROKOMET

Končno domača zmaga!

Istrabenz plini Izola – Krško
35:25 (15:10)

Dvorana v Kraški, gledalcev 150, sodnika: Kavalar (Celje) in Teršek (Hrastnik).

Istrabenz Plini Izola: Gregorič, Vončina, Kevič, Selišnik, Jurič 3, Madžarevič 1 (1), Batič, Božič 9 (1), Zorič-Stepančič 2, Gomezelj, Čosić 6, Vuković 9, Velkavrh 1 (1), Matjašević 4.

Moštvo iz Posavja je po seriji neuspešnih nastopov izolskih rokometashev v Kraški predstavljalo zadnjo priložnost za domačo zmago v prvem delu prvenstva. Mlada ekipa Krškega je bila glede na zadnje mesto na lestvici pravšnji nasprotnik, ki ga je bilo treba premagati tudi zato, ker bi se le ta lahko po točkah približal Izoli.

Prvi zadetek so dosegli gostje, kar je bilo njihovo edino vodstvo na tekmi. Zatem so naši fantje zaiigrali kot znajo in prešli v vodstvo s 5:1. Minuta odmora Krškega ni veliko zalegla, saj je **Blaž Vončina** znova imel svoj dan in je s serijo odličnih obramb (14 v prvem delu, skupno 19) omogočil, da so domači s hitrim strelskim pohodom prišli do sedmih zadetkov prednosti (12:5). Gostje so pred polčasom nekoliko znižali naskok Izole, ki je vseeno pred nadaljevanjem ohranila kar dobro zalogo.

Moštvo **Boruta Hrena** je tudi v drugem delu večkrat prišlo na sedem golov prednosti. Vendar se je mlado Krško izkazalo za žilavo ekipo, ki ni popuščalo in je na polovici drugega dela zaostanek znižalo na tri gole. A so izkušeni izolski fantje pokazali, kaj pomeni mirna roka ter ostro oko in pospešeno tresli krško mrežo. V tem delu se jim je dvakrat pridružil tudi obetavni **Luka Matjašević**. Medtem se je poškodovalec **Kristjan Jurič**, ki je zadnje četrtino dvoboja spremljal s klopi.

Izolani so svojo prednost kar hitro znova krepko povečali in kaj kmalu je zadišalo po zmagi. To je še bolj spodbudilo Ribare in ostale navijače, ki so hrabrilili naše fante vse do končnega prepričljivega in povsem zasluženega uspeha. Pred koncem je na parket stopil tudi mladi Izolan Filip Madžare-

vič in na svojem premiernem nastopu prispeval en gol.

"Končno! Težko smo pričakovali to zmago, ki smo si jo pošteno zaslužili. Krško se je sicer bolj upiralo kot bi sodili po njihovem mestu na lestvici, a prevladale so izkušnje in naša želja po zmagi pred domačim občinstvom," je po tekmi povedal devetkratni strelec **Jakob Vuković**.

Izola prezimuje na 12. mestu (7 točk) pred Sevnico (3) in Krškim (2). Jesenski prvak je Celje PL (30) pred Gorenjem (28) in Mariborom (24). Prvenstvo bodo nadaljevali 14. februarja 2015.

Letos že 23. Eurofest

V programu športnih dogodkov je prvi julijski teden v Izoli tudi letos rezerviran za Eurofest. Letošnja že 23. izvedba tega mednarodnega rokometnega festivala bo od srede, 1. julija do ponedeljka, 6. julija. Promocijske aktivnosti organizatorja so že naletele na ugoden odziv športnih klubov iz osrednjega, pa tudi severnega dela Evrope. Večinoma gre za redne obiskovalce tega tradicionalnega turnirja, med njimi pa je tudi več novih športnih društev. Razveseljivo je, da so kontakt z organizatorjem vzpostavili tudi rokometni kolektivi iz Indije, Izraela in Združenih držav Amerike. Prireditelji letos računajo na okoli 180 ekip iz dvajsetih držav Evrope, Azije, Afrike in Amerike. Bistvenih novosti v programu ni v načrtu, bo pa tudi letošnji Eurofest v znamenju dobrotelčnosti. V sklopu te prireditve, ki bo predvidoma potekala v vseh obalnih mestih, bodo od 3. do 5. julija v Simonovem zalivu izpeljali že tretji turnir v rokometu na mivki.

JADRANJE

Jadralci med najboljšimi športniki Primorske

V ponedeljek so primorske medijske hiše na tradicionalni prireditvi Naš športnik razglasile najboljše primorske športnike za iztekajoče se leto. **Tanja Žakelj** s tretjim zaporednim naslovom postaja prva dama primorskega športa, prvič sta se na vrh zavihtela zlata kanuista **Sašo Božič** in **Luka Taljat**, nogometaši Gorice pa so na vrhu prvič po devetih letih. **Vasilij Žbogar** je zasedel 2. mesto v moški konkurenci, **Tina Mrak** in **Veronika Macarol** pa drugo med ženskami.

Obrazložitev za Vasilija Žbogarja:

Najboljši primorski jadralec vseh časov je že stari znanec našega izbora, že petkrat je bil najboljši. Član jadranskega kluba Burja iz Izole je v francoskem La Rochellu osvojil srebrno medaljo na evropskem prvenstvu v razredu finn.

Z 12. mestom na svetovnem prvenstvu v Santanderju ni bil najbolj zadovoljen, čeprav je izpolnil normo za nastop na olimpijskih igrah v Rio de Janeiru. Zablestel je na koncu sezone z odmevno zmago na finalu svetovnega pokala v Abu Dabiju.

Obrazložitev za Tino Mrak in Veroniko Macarol:

Za jadralkama portoroškega Pirata v razredu 470 je odlična sezona v znamenju hitrega zorenja in stopnjevanja dosežkov. Na evropskem prvenstvu v Atenah sta se okitili z bronasto medaljo. S petim mestom na svetovnem prvenstvu v Santanderju sta si zagotovili nastop na prihodnjih olimpijskih igrah leta 2016 v Rio de Janeiru. Na tekmah svetovnega pokala v Miamiu sta bili četrta, v finalu svetovnega pokala v Abu Dabiju sta osvojili šesto mesto.

Še kratka izjava deklet:

"Sezona je bila res dobra in sva z njo zadovoljni. Izpostavili bi še 3. mesto na svetovni jadralski lestvici. Čestitke tudi vsem ostalim dobitnikom priznanj."

Daniel Cante prvi kadet na Hvaru

V času, ko je večina našega dela Evrope odeta v leden oklep, so se jadranci merili na že 38. Mednarodni novoletni regati na Hvaru. Tokrat tudi njim temperature niso prizanesle in so jadranci v precej hladnem vremenu. Regate se je udeležilo tudi nekaj Slovencev, med katerimi je najboljše jadralko **Daniel Cante**, ki je zmagal v konkurenci kadetov, v skupnem seštevku pa zasedel 19. mesto med 105. nastopajočimi. Mesto za njim, na 20. mestu, je končal **Žiga Mrak**.

NAMIZNI TENIS

1. SNTL - člani

Kemal : Arrigoni 5:0

V soboto se je pričel drugi del ligaškega tekmovanja. Naši člani so igrali tekmo 10. kroga v Puconcih. Letošnji slovenski pokalni prvaki so bili premočen nasprotnik za naše igralce.

Blizu zmage je bil le **Erik Paulin**, ki je v petem, odločilnem nizu proti Dominiku Škrabanu vodil že s 5:2 in 7:4, nato pa žal izgubil.

Mladinci in mladinke v ekipnem finalu

V soboto je v Preserju potekal eden izmed štirih kvalifikacijskih turnirjev za uvrstitev v ekipni finale med osem najboljših ekip v državi za mladince.

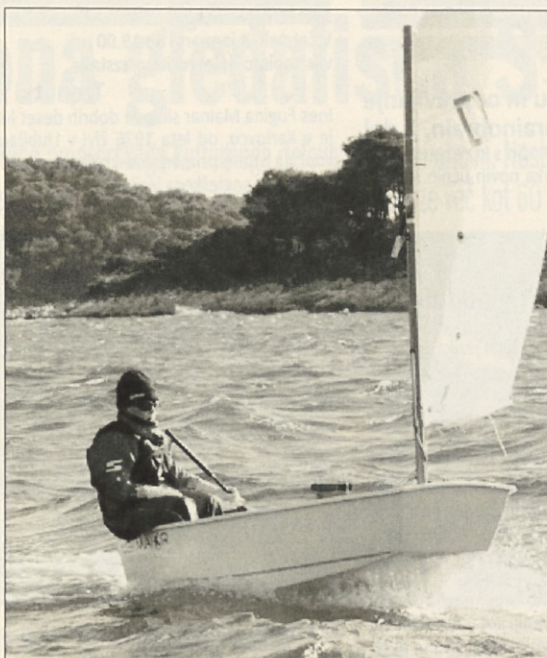
Naši igralci so se res izkazali, saj so vse tri dvoboje zmagali z najvišjim izidom 5:0 in prepričljivo osvojili prvo mesto v skupini.

Rezultati:

Arrigoni : Škofja Loka 5:0

Arrigoni : Rakek 5:0

Arrigoni : Preserje 5:0

Podobno tekmovanje so imele tudi mladinke na Kodeljevem v Ljubljani. Mladinke so dosegle dve zmagi ter dva poraza, kar je za pomlajeno ekipo dober rezultat. Tako so bile naše igralke tretje med petimi ekipami in so se prav tako uvrstile v ekipni finale, torej med osem najboljših.

Za mladince pa **Erik Paulin**, **Matej Germek** in **Michele Vigni**.

Pri mladinkah se je igralo v dveh skupinah kvalifikacije, naprej pa so se uvrstile prvi štiri uvrščene ekipe.

Rezultati:

Arrigoni : Križe 5:2

Arrigoni : Logatec 3:5

Arrigoni : Interdiskont 2:5

Arrigoni : Kajuh Slovan 5:1

Za mladinke so igrale **Katrina Sterchi**, **Kim Fink** in **Lea Paulin**.

od predvidenih 43. Na vsakem turnirju bodo odigrali po 3 kola s 15 igrami, skupaj vsakič 45 iger.

Na prvem turnirju je bila najuspešnejša **Marija Bolje**, ki je osvojila vseh 6 možnih točk z veliko razliko +1327 in naskokom 1,5 točke pred drugo uvrščenim **Igorjem Mezetom**, ki je osvojil 4,5 točke in razliko +920. Tretje mesto je zasedel **Anton Sevcnikar** s 4 točkami in odlično razliko +1358, kateri je botroval valat, ki ga je dobil v tretjem kolu.

Ker se je prvenstvo šele pričelo, so ljubitelji taroka vabljeni, da se udeležijo prihodnjih turnirjev, ki bodo odigrani vsak ponedeljek s pričetkom ob 16.00 uri, januarja v piceriji, ostale mesece pa v kavarni hotela Delfin.

Žreb nasprotnikov prvega kola je 10 minut pred pričetkom. Nasprotnike v drugem in tretjem kolu pa določi računalniški program na podlagi izidov predhodnega kola.

TAROK

Tarokaši so se v ponedeljek 5. januarja zbrali v piceriji hotela Delfin in odigrali 1. turnir

Avstrijci imajo radi podzemlje, tudi v Odeonu

Vinske zaloge, zavaljeni spolni sužnji, igranje nacističnih obsesivnih iger, skrivne zbirke česarkoli že – V kleti se redni sprehod po soseski sprelevi v groteskno zgodbo, ki jo podpisuje avstrijski režiser Ulrich Seidl, ki v svojem zadnjem dokumentarnem filmu z dobro mero realizma, ki mu primeša centralno-evropski cinizem, skrbno sestavljeno vsebino ponese pred gledalca v formi predstavitve običajno meščanskih klet povprečnih Avstrijcev.

Namreč, klet je za Avstrijce, kot pravi režiser, prostor, kjer držijo svoje najbolj osebne konjičke. V filmu gre tudi za eksperiment, kjer prihaja do sprotnih osupljivih odkritij. Poraja se veliko dvoma, vendar je na delu mešanica dejstev in prilagojene filmske pripovedi.

Žal, film V kleti je težko gledati brez navezave na tragični zgodbi **Josefa Fritzla** in **Wolfganga Priklopila**, ki še zmeraj odmeva v duši avstrijskega prebivalstva. Zgodbi sta še zmeraj na tapeti, ker se ni še ravno izbrisalo spomina nanje, poleg tega niti avstrijska filmska industrija se ni lotila sistematične obdelave

ve dogodkov, da bi jih seciralo in posledično temo približalo širši publiki.

Od prvega do zadnjega kadra gre za vajo v opazovanju intimnih in velikokrat neobičajnih, tudi ekstravagantnih, prizorov znotraj ožjega družinskega nukleusa. Vendar je potrebno vzeti vse z veliko rezervo, saj začutiti je pretirano režisersko manipulacijo tako znotraj zgodbe kot pripovedi, saj se pojavlja precejšnja količina pretiravanja

in patetičnih scen, da bi si lahko Avstrijce predstavljali kot kletne posebneže.

Zabavna je tudi uporaba imena imenitnega režiserja **Fritza Langa** za prvi, uvodni, lik filma. Lik oblečen v ponošen in beden pullover, v ozadju pa grandiozno moteča temačna glasba v kletnih prostorih, ki še tako visoko kakovosten glasbeni aranžma prelevi v največjo moro navadnega smrtnika. Toda to je eden izmed likov in zgodb znotraj

filma, preostale si boste morali sami pogledati še ta teden v izolskem kinu.

Seidlov pristop nam ne ponudi širše obrazložitve likov, njihovih zgodb, ozadij, intenc, ali celo namena celotnega filma 'per se', temveč gre zgolj za vpogled v določen del kulture sosedov, s katerimi sobivamo in si delimo že stoletja del ozemlja. Jasno pa je, da nekateri, in ne samo njegovi liki v celovečernem dokumentarcu, jemljejo kletne prostore kot drugi svet, kot neomejeno možnost izražanja in preobrazbe, kar jim družba 'zgoraj' bodisi ne dovoljuje bodisi ne omogoča.

Na voljo imamo briljantni poskus distančnega prikaza določene ideje, ki je prisotna znotraj neke populacije, vendar ni ravno njena lastnost, ali tudi stereotip. Gre za fetiš, morda tudi trenutni trend. V kleti je zagotovo poslastica za ljubitelje dokumentarnih filmov in posebnih zgodb ... ali pa zgolj avstrijske kulture.

Projekcija filma se prične nočjo, ob 20:30, v kinu Odeon, v sklopu januarskega programa 'LIFfe po LIFFu'. Ponovitev pa bo v soboto, ob 18:30.

Erik Toth

8.1. četrtek

18.00 Mestna knjižnica Izola
delavnici in predavanju

Inovativne metode učenja: Učenje v relax stanju in odpravljanje učnih blokad, učenje z masažami in brainobrain, 2.del

V predavanju bo pojasnjeno, kako se lažje in hitreje uči na zabaven način s konkretno učno snovjo. Delavnici in predavanju bodo vodile Mojca Stojkovič, inovatorka novih učnih metod, Suzana Husič in Nataša Škrinjar, licencirana trenerka.

19.00 galerija Alga Izola

Otvoritev razstave

Trenutki zlatega

Ines Fugina Malnar slika že dobrih deset let. Rojena je v Karlovcu, od leta 1976 živi v Ljubljani, kjer je končala študij primerjalne književnosti in literarne teorije ter angleškega jezika.

9.1. petek

19.00 Mestna knjižnica Izola

Kruh in golaž

Pesniški večer s Francem Tomincem

Tominceve pesmi so kratke, sam jih primerja s kosom kruha in pravi: »Lačnemu ne kuhaš golaža, temveč mu ponudiš kos kruha. Moje pesmi so namenjene lačnim. Če bi bile dolge, bi bile samo za gurmane. Tako pa lahko uživata vsi. Nekateri jih uporabite za kruh ob golažu. Nekateri pa se le nasitite z njimi«.

Franc Tominec je mednarodno uveljavljeni pesnik, sprejet v dobrodelno organizacijo Artists for freedom s sedežem v Frankfurtu. Pesniške zbirke objavlja tako v Sloveniji kot v Ameriki. Ob Francu Tomincu bosta v izolski mestni knjižnici nastopila Jadranka Jakomin, ki bo pesmi pela, na kitaro bo igral Elvis Šahbaz.

Franc Tominec izkupiček od prodaje svoje prve knjige Poetry for charity namenja pomoči otrokom v Nigeriji.

Vstop je prost.

10.1. sobota

18.00 Manziolijeva palača Izola

...DAI SANTI ALL'EPIFANIA...

piccolo viaggio musicale nella tradizione natalizia istriana

Koncert folklornega pevskega zbora A.I.D.A. iz Milj. Glasbeno potovanje v istrsko božično tradicijo. Sodelujejo: Giacomo Sfitez – kitara, Laura Sfitez – flauta. Vodja: Giulia Fonziari.

13.1. torek

17.00 Mestna knjižnica Izola

Torkova pravljica ura

za vse otroke od dopolnjenega 4. leta starosti – prične potovanje v pravljico deželo. Otroci naj s seboj prinesejo tudi copatke. Vstopnine ni.

20.30 Art kino Odeon Izola

Caprisova premiera

20.000 dni na Zemlji

Režija: Iain Forsyth, Jane Pollard / Igrajo: Nick Cave, Susie Bick, Warren Ellis, Kylie Minogue, Blixa Bargeld, Arthur Cave, Earl Cave, Kirk Lake, Darian Leader, Lizzie Phillips, Ray Winstone. Celovečerni dokumentarni prvenec britanskih režiserjev Iaina Forsytha in Jane Pollard v namišljenem dnevu oriše življenjsko zgodbo avstralskega glasbenika Nicka Cava. Filmska prireditev razlaga Cavo pogled na svet in njegovo filozofijo, ki jo prenaša na glasbeno ustvarjanje.

16.1 petek

20.00 Kulturni dom Izola

Jezik ne jezi se

Celovečerna predstava Andreja Rozmana Roze je narejena v obliki kviza, v katerem voditelj in tekmovalci predstavljajo slovenščino od Brzijskih spomenikov do prvih filmov, od knjižne slovenščine do porabščine in rezijansčine.

Društvo prijateljev mladine Izola

pripravlja v soboto, 10.1.2015 na Ljubljanski ulici (Largo pri špini)

priridev, na kateri bomo zbirali prispevke za naš zimski izlet.

Ker je situacija pač takšna, da si snega in izletov čedalje več otrok ne more privoščiti, podpora v te smeri pa čedalje manjša, smo se letos odločili, da poskusimo na takšen način zbrati čimveč sredstev, da bi lahko čimveč otrok odšlo na izlet popolnoma brezplačno. Pričnemo ob 9.00, ob 11.00 bo pravljica za najmlajše, ki ji bodo sledile delavnice, na naši stojnici pa si boste za vsak prispevek lahko tudi izbrali simpatično darilce. Začnimo novo leto zares drugače!

Aktiv Ljubljanske ulice in Društvo Izolani vabijo na sobotno (10.1.) briškolado Pr' špini. Za turnir iščejo še 4 pare neprepirljivih igralcev briškole. Informacije na tel. 051 349 419 (Elvis)

Voščilo - Auguri

Gli alunni e il collettivo della Scuola media Pietro Coppo di Isola augurano a tutti un felice anno nuovo.

Dijaki in kolektiv Srednje šole Pietro Coppo Izola voščijo vsem srečno novo leto.

Galerija Alga

V četrtek, 8. januarja ob 19.00 uri
vas vabimo na otvoritev razstave

Trenutki zlatega

Ines Fugina Malnar slika že dobrih deset let. Rojena je v Karlovcu, od leta 1976 živi v Ljubljani, kjer je končala študij primerjalne književnosti in literarne teorije ter angleškega jezika.

Galerija Insula

prodajna razstava

FORMAT ZA PRODAT

Razstava bo na ogled do 19. januarja 2015.

Sončna Dvorana

razstava Boženke Knez

Galerija Plac Ljubljanska 32

razstava slik Izolskega slikarja
Jadrana Posinkoviča

Galerija Salsaverde

Vladimir Lebn

z naslovom "Še ena lovska"

Kavarna Zvon

Razstava slik

OSKAR JOGAN

Mestna knjižnica Izola

Razstave v mesecu januarju: slike Jane Kostevc, razstava ročnih del Lorene Lovrečič in Urške Prinčič

Center za kulturo, šport in prireditve
Centro per la cultura, lo sport e le manifestazioni
Izola - Isola

www.center-izola.si | www.odeon.si

- četrtek, 8. 1., ob 19.00, galerija Alga: otvoritev razstave **Ines Fugina Malnar: TRENUTKI ZLATEGA**. Vstop prost.
- petek, 16. 1., ob 20.00, Kulturni dom Izola: gledališka predstava Andreja Rozmana Roze **Kvazi kviz: JEZIK NE JEZI SE**. Vstopnina: 10 € v predprodaji, 13 € na dan prireditve.

GALERIJA ALGA IZOLA
Januarja je na ogled razstava slik **Ines Fugina Malnar: TRENUTKI ZLATEGA**.

ART KINO ODEON IZOLA

- četrtek, 8. 1., ob 18.30 in sobota, 10. 1., ob 20.30: **LIFFE PO LIFFU**: igriv dokumentarni triler **UGRABITEV MICHELA HOUELLEBECQUA**;
- četrtek, 8. 1., ob 20.30 in sobota, 10. 1., ob 18.30: **LIFFE PO LIFFU**: avstrijski film, ki razkriva **KLETI**;
- petek, 9. 1., ob 18.30: **LIFFE PO LIFFU**: triler **LJUBEZEN JE POPOLNI ZLOČIN**;
- petek, 9. 1., ob 20.30 in nedelja, 11. 1., ob 18.30: **LIFFE PO LIFFU**: dokumentarec **PRIHAJAMO V MIRU**;
- sobota, 10. 1., in nedelja, 11. 1., ob 16.00: **KINO VETRICA**: animacija **PIKA IN PACKA PACKATA**;
- nedelja, 11. 1., ob 20.30: **LIFFE PO LIFFU**: palestinski **OMAR**;
- ponedeljek, 12. 1., ob 17.30: **PONEDELJKI ZA ZAMUDNIKE**: ZF drama **MEDZVEZDJE**;
- ponedeljek, 12. 1., ob 20.30: **PONEDELJKI ZA ZAMUDNIKE**: črna komedija **AMATERJI**;
- torek, 13. 1., ob 18.00 in sredo, 14. 1., ob 20.30: **LIFFE PO LIFFU**: meditacija o času **OBLAKI NAD SILS MARIO**;
- torek, 13. 1., ob 20.30: **LIFFE PO LIFFU** in **CAPRISOVA PREMIERA**: Nick Cave v filmu **20.000 DNI NA ZEMLJI**, na sporedu tudi v sredo, 14. 1., ob 18.30.

Vljudno vabljeni! | Gentilmente invitati!

www.facebook.com/kulturnicenter.izola
<https://twitter.com/CKSPizola>
www.facebook.com/art.izola
<https://twitter.com/artodeon>

Rezervacija in prodaja vstopnic: Galerija Alga, Kristanov trg 1, Izola (t: 05/641 84 39, 051/394 133; m: galerija@center-izola.si), ponedeljek, torek, petek 9:00-13:00, sredo, četrtek 16:00-19:00, sobota, nedelja in prazniki zaprto. **Art kino Odeon**, Ul. Prekomorskih brigad 4, Izola (t: 051/396 283; m: info@odeon.si), vsak dan od 18.00-20.30.

Že 33. sezona gledališča STEPS

Gledališče STEPS je verjetno največja stalnica amaterskega kulturnega delovanja v naši občini. Nastalo je v obdobju kulturnega preporoda generacije osemdesetih let, od takrat pa so gledalcem ponudili že več kot 60 premier.

Konec decembra je Gledališče STEPS Izola, ki je doslej v svet ustvarjalnosti poslalo lepo število generacij izolskih mladcev in mladenk, je uspešno zaključilo leto 2014 s tretjo gledališko premiero z naslovom Palčki.

Nova gledališka imena

V Kulturnem domu Izola so se predstavili najmlajši igralci: Maya Butkovič, Matic Putrle, Eva Ana Zudič, Astja Ludvik, Živa Hrovatin, Luka Kralj, Maša Paladin, Mija Ružič, Dana Pavlica, Neža Režun, Kanita Tomanovič, Sara Novkovič, Tinkara Holešek in igralka starejše skupine Tatjana Podlogar.

Nova plesna imena

Sodelovale so tudi plesalke Ple-snega studia Lai : Klara Dekovič, Lea Delošto, Manca Finc, Zala France, Lisa Garcia, Leja Šušteršič Kobal, Živa Lesko, Zarja Radin, Sara Lina Jagodica Večerina, Etea Zuletič.

Za režijo in scenografijo je poskrbela Zvonka Radojevič, za avtorsko glasbo Gorast Radojevič, za koreografijo Lilijana in Lia Ujčič, za masko Katarina Milutinovič, Lea Sirk je zapela, Gaber Radojevič posnel vse skupaj pa je osvetlil Danijel Urdih.

Gledališče Steps deluje neprekinjeno že 33 let in je pomemben sooblikovalec kulturne ponudbe in center izobraževanja na gledališkem področju.

Nekateri so nastali tukaj

V teh letih se je skozi vrste igralcev in sodelavcev gledališča zvrstilo veliko ustvarjalcev in poustvarjalcev. Vseskozi pa je bila motor delovanja gledališča prav Zvonka Radojevič, ki je bila vse, od režiserke in dramaturginje, do matere in terapevtke, saj delo z gledališčniki še zdaleč ni preprosto. Iz vrst Stepsovcev izhajajo profesionalni igralci: Gašper Tič, Mojca Fatur in Juna Ornik, ter ustvarjalci z različnih umetniških področij, saj želijo povezati različne medije, predvsem gledališče, film, glasbo in slikarstvo v enoten umetniški jezik.

V svojem dolgoletnem delovanju je Gledališče Steps pripravilo več kot šestdeset premier, številne priložnostne nastope in prejelo številna priznanja in nagrade, zato upajo, da bo novo leto finančno prijazneše in da bo prevladalo prepričanje, da je potrebno zaščititi in spodbujati domačo ustvarjalnost na vseh kulturnih področjih.

ur

Noč in dan Piran v knjižnici

Jana Kostevc, rojena v Kopru, že več kot 3 desetletja živi v Piranu. Po poklicu je trgovka, a se je zadnja leta pred upokojitvijo z veseljem in navdušenjem posvečala ljudem s posebnimi potrebami. Od vedno je bila njena želja, da bi se posvečala slikanju. To morda niti ni čudno, saj so med njenimi bližnjimi sorodniki umetniki Janez Lenassi, Aleš Lenassi in Eva Peterson Lenassi. Tako je Jani umetniška žilica nekako prirojena. A kaj, ko v borbi za preživetje nikoli ni imela dovolj časa, da bi razvijala talent, ki ji je bil dan. Treba je bilo hoditi v službo in poskrbeti za družino.

Po upokojitvi se je vpisala na slikarski tečaj, ki ga v Skupnosti Italijanov Piran vodi profesorica likovne vzgoje Liliana Stipanov. Zdaj Jana slikanju namenja veliko več časa. Njeni motivi so raznoliki, od tihožitij do pokrajin in mest. Najbolj jo pritegne Piran, ki ga je upodo-

bila že na veliko slikah. Te naše mesto prikazujejo v različnih trenutkih dneva, od jutra do noči, ki jo Jana še bolj poudari z izbiro močnih, nenavadnih barv, recimo vijolične. Rada se ustavlja ob prizorih Punte s svetilnikom in hišami, ki so stisnjene ena k drugi. Njen pogled pritegne piranska stolna cerkev sv. Jurija, pomol z rdečim svetilnikom, ob katerega butajo razpenjeni valovi, pristanišče in jadrnice. Odpravi se na soline, kjer naslika solna polja s kanali in porušeni hiškami, in med oljčne nasade, da ujame trepetanje listkov na mogočnih oljkah. Ker ima rada živali, mimogrede naslika še galebe med letom. Za njene slike je značilno tudi, da marsikatero naslika v različnih odtenkih ene barve. Tako je nastala velika slika piranske Punte z morjem in jadrnicami, ki se vsa blešči v nešteti odtenkih zlato rumene barve.

Jana veliko svojega prostega časa nameni tudi branju knjig. Zanima jo vse, od leposlovja do strokovnih knjig o zgodovini, psihologiji, politiki, religijah. Rada se tudi sprehaja s svojim velikim volčjakom Rexom. Večkrat se odpravi v naravo, na planinski pohod na Slavniki ali še kam dlje, do Alp, Karavank in naprej. Uresniči si željo in prespi noč na planjavi pod zvezdnatim nebom. Njena ljubezen je tudi vrtnarjenje in pisanje. To je še en način, s katerim izrazi svoje bogato notranje življenje. Piše predvsem pesmi, a loti se tudi krajših proznih besedil. Je ena redkih, ki še pišejo pisma na roke. Za ustvarjanje potrebuje čas, mir, samoto in zbranost. Kljub temu pa je Jana rada tudi v družbi s prijateljicami, rada gre na ples s svojim možem, rada tudi priskoči na pomoč starejšim ljudem ali komu, ki je v stiski.

Š.P.

Na 15. obletnici pevskega večera "Zapojmo si", ki so jo v hotelu Delfin obeležili ob koncu starega leta, so z Marjetko zapeli tako gosti hotela ter mnogi domači obiskovalci, ki so hotel napolnili do zadnjega kotička. V vseh teh letih se je na skoraj 200 nastopih zvrstila slovenska ljudska pesem, ki jo Marjetka enkrat do dvakrat na mesec prepeva s publiko. Tudi tokrat je bilo vzdušje enkratno, prišli pa so ji čestitke tako sedanj in nekdanji direktor Doma upokojencev Izola ter nekdanji in sedanja direktorica hotela Delfin, Nina Golob, ki jo je presenetila še z veliko torto in željami po nadaljnjem prepevanju in ohranjanju slovenske ljudske pesmi.

Izis je pripeljal obrobno kulturo na obrobje

Kulturni festival Izis je že drugo leto privabil lepo število radovednežev na pestro dogajanje na različnih lokacijah, od galerije Alge, do kina Odeon, mimo Riibe. Kultura, ki jo promovira Izis, je za našo regijo morda nenavadna, celo obrobna, ampak dejstvo je, da ima veliko pristašev.

Ob koncu leta se je že drugo leto odvil Izis, iniciativa mlajše generacije obalnih umetnikov in kulturnih producentov, ki si želi predstaviti svoje ustvarjanje širši publiki in prinesiti v Izolo napreden in kakovosten glasbeni ter umetniški program, kot so zapisali organizatorji.

In ta zapis bo kar držal, saj je kulturni program, ki ga zdaj že drugo leto v Izoli predstavlja ekipa Izisa za naše kraje vsaj nenavaden.

Letošnji Izis se je tako začel v petek 26. decembra z otvoritvijo coworking ateljeja **Riiba**, na lokaciji nekdanje kiberkafarne KT1. Otvoritev je privabila veliko radovednežev, ki so lahko uživali ob kulinarčnih vragolijah priznane "chefa" **Danila Ivanuše**, za glasbeni del pa so poskrbeli izštekan **Eskobars**. "Odbiti" del otvoritve pa je vsekakor bila delavnica ustvarjanja elektronskega hrupa, ki jo je vodila skupina, oziroma kolektiv **Theremidi orchestrab**. Istočasno je bila v sosednji galeriji Alga Otvoritev razstave **Ples možganov**, nevro-umetniški projekt, ki vzpostavlja most med znanostjo in umetnostjo.

Naslednji dan, v soboto, je Kulturni dom gostil otvoritev fotografske razstave **Deana Verzela**, Anatomija zamrznjene geneze ter video projekcijo projekta **Nuna/Papež**. Osrednji dogodek drugega Izisa pa je bil vsekakor nastop **Luke Prinčiča** in **JUNESHELEN** v dvorani art kina Odeon.

Luka Prinčič, ki je nastopil kot prvi, je prikazal mojstrsko spletkarjenje zvoka in slike, ki se skriva za enigmatičnim naslovom **Razpoke vmesnika**. Medtem ko je en računalnik ustvarjal zvok,

je podatke pošiljal drugemu, ki je na udarce in melodije "v živo" gradil videoposnetek. Zanimiva zamisel, ki je kot naročena za manjšo kino dvorano.

Nekaj več "razpok v vmesniku" pa je imel nastop **JUNESHELEN**, ob podpori izolskega vizuelnega dvojca **Izland**. Prekmurska umetnica je sicer ponovno dokazala, da gre za izjemno zanimivo glasbenico, ki koketira s sodobnimi minimalističnimi elektronskimi R&B prijemi. Njen nastop so popestrile "domače" vizualije **Marka Vivode** in **Gašperja Milkovića Biloslava**, škoda le, da je ob začetku nastopa imela glasbenica kar nekaj težav s tehnologijo.

Izis je nedvomno več kot dobrodošel projekt, še prej kot festival, ki si je zadal nekaj "obrobne" kulture pripeljati iz središča države na njeno obrobje. Glede na to, da je bil Kino Odeon že drugo leto povsem poln pa je morda prišel čas, da tovrstno "obrobno" kulturno dogajanje tudi uradno, inštitucionalno, umestimo v naš kraj. Nič ne bi bilo namreč narobe, če bi na tem področju prehiteli Koper ali Trst.

AM

Naše zadnje srečanje s Tomažem Šalamunom (Letošnji knjižni sejem)

Knjigarna Libris in Kulturni klub/Club culturale Forum Tomizza vabijo na prireditev

PESNIK JE ABSOLUTNO BRILJANTEN*

koprski poklon Tomažu Šalamunu
četrtek, 8. januarja 2015, ob 18.00
Antikvariat knjigarne Libris, Repičeva 3, Koper. Pesnika bodo brali ljubitelji njegove poezije

Postajamo tudi mesto fotografov

Pred božičnimi in novoletnimi prazniki smo v MKI povabili vse ljubitelje fotografije na 2. srečanje obalnih fotografov. Prvo srečanje je bilo prav tako proti koncu leta 2013, pobudo zanj pa je dal **Vladimir Bernetič**, sicer knjižničar na Morski biološki postaji Piran, publicist in odličen fotograf.

Tema letošnjega večera je bila domoznanska fotografija. V pestrem programu smo spoznali delček ustvarjalnosti osmih izolskih fotografov. Na začetku je **Vlado Bernetič** razložil, kaj knjižničarjem pomeni domoznansko – to je zbiranje raznovrstnih knjižnih in neknjižnih del z geografskega področja, ki ga pokriva določena knjižnica. Povedal je tudi, v čem vidi pomen domoznanske fotografije in predstavil niz svojih fotografij. **Oskar Jogan**, najstarejši udeleženec večera, ki je svoje prve fotografije razvijal še na fotografske plošče, je ob prikazanih slikah povedal tudi, kako so le te nastajale s tehničnega vidika. **Pavla Černac** in **Irena Čarman** sta nas razveselili s svežino in igrivostjo svojih foto utrinkov. Pavlini so nastajali ob njenem raziskovanju slovenskega Primorja, Irena pa najraje fotografira naravo, cvetje in male živali. Zanimive so bile fotografije **Jožefa Fabjana** o razrezu ribiške ladje Riba I, ki se je zgodil leta 2012. **Sašo Merkandel** je prav tako predstavil nekaj fotografij ribičev, najbolj pa se mi je vtisnila v spomin črno bela fotografija starčka z zelo izrazitimi, globokimi gubami na obrazu in bogatim venčkom iz cvetlic na glavi.

Barbara Dobrila se je skozi fotografije spomnila počitnic v ZDA, kjer je v nekaj dneh posnela kar dve ulični demonstraciji. Pokazala nam je tudi posnetke bosanskih piramid. Večer smo zaključili z ogledom fotografij **Remigija Grižoniča**, ki se je leta 2007 odpravil na ribolov z ribiči na ladjah Riba 1 in Riba 2 in posnel ribičev delovni dan – od prebujanja, vstajanja in jutranje kave, do spuščanja mrež v morje, dvigovanja mrež, prebiranja in sortiranja ulovljenih rib do večernega prihoda v domače пристanišče.

Med številnimi obiskovalci tega večera je bilo kar nekaj fotografov, ki bi jih radi še povabili. Tako bi tudi uresničili predlog mnogih, da bi bila tovrstna srečanja pogostejša. Dobrih fotografov, ki se ukvarjajo tudi z domoznanskimi temami, je namreč v Izoli kar nekaj in prav je, da imajo prostor, kjer lahko svoja dela predstavijo tudi drugim. Tako ste že v torek, 27. januarja 2015, povabljeni v našo čitalnico na projekcijo fotografij istrskih slapov. Naš gost bo **Tomi Beškovnik**. Dobimo se ob 19. uri.

Pihalni orkester v Kulturnem domu

Učenke in učenci trobilnega in tolkalnega oddelka Glasbene šole Koper s podružnicama v Izoli in Piranu so skupaj s svojimi učitelji v torek, 16. decembra, v kulturnem domu v Izoli ustvarili resnično praznično vzdušje. Oder se je dobri dve uri svetil v zlato srebrnih odtenkih trobil in tolkal vseh oblik in velikosti.

Ne samo mladi glasbeniki, ki so bili vseh velikosti in lahko bi rekli tudi starosti, tudi publika, ki je zaradi velikega povpraševanja, komaj vstopila v nabito polno dvorano, je zastopala prav vse generacije, od malčkov pa vse do babic in dedkov. Bilo je pisano in naravnost čarobno.

Zaradi izjemnega interesa za koncert, so se organizatorji odločili, da iz enega koncerta naredijo dva. Tako so prav vsem, ki so želeli biti prisotni, omogočili pisan in nad vse zabaven večer v veselem decembru.

Mladi učitelji, mladi godci

Prvi del glasbenega dogodka, ki je bil namenjen predvsem mlajših trobilcem, je otvorila **Bobnarska skupina iz Kopra**, v okviru katere je osem bobnarjev pod vodstvom učitelja **Gorana Moskovskega** z izjemno energijo ritmov skladbe Beat street in s svojim samozavestnim nastopom vse navzoče dobesedno dvignila s stolov.

Sledile so manjše in večje komorne skupine enakih ali različnih trobil. Učitelji **Boris Benčič**, **Mitja Bobič**, **Andraž Cencič**, **Valter Čondič**, **Mirko Orlač** in **Rok Vilhar** so med seboj domiselno pomešali trobente, rogove, pozavne in tube. Nastopila sta tudi zanimiv duo in trio na vibrafonu ter marimbi, za kar je poskrbel učitelj **Tomislav Hmeljak**. Program je bil ravno tako pisan in priložnostno dobro izbran. Skladbe iz renesanse so nastopajočim in poslušalcem pričarale božično vzdušje v zeleno rdečih svetlikajočih odtenkih, ki ga poznamo z novoletnih voščilnic. Slišati pa je bilo tudi romantične skladbe in priredbe otroških pesmic vedno aktualnega **Janeza Bitenca**.

Starejši pa Brass band

V drugem delu so skupaj s svojimi učitelji nastopili **starejši učenci osnovne stopnje in dijaki Umetniške gimnazije Koper**. Program je bil temu primerno zahtevnejši, vendar še vedno zabaven in poslušalcem prijazen. **14 Tuba Božičkov** iz kranjske glasbene šole je v obeh delih koncerta postreglo z venčkom zim zelenih božičnih skladb, ki so bile v izvedbi tub prav posebna poslastica.

Oder je z vsako naslednjo točko postajal vse manjši in manjši. Dokler niso na odru stali prav vsi predstavniki mlajše generacije trobilcev in tolkalcev v tako imenovanem **Junior Brass Bandu** in s skladbo Let's rock zaključili prvi del koncerta.

Za zaključek drugega dela pa je poskrbela njihova starejša različica **BrassBand KIP**, ki je pod vodstvom **Borisa Benčiča** s priredbami za trobilno-tolkalni ansambel skladb **Pirati s Karibov**, **West side story** in **Ghostbusters** poskrbel za veliki finale enkratnega glasbenega prazničnega dogodka.

Zmrzal še zdaleč ni zmrznila

Poznodecembrske večerne temperature niso bile posebej naklonjene letošnji Decembrski zmrzali, pa vendar so prišli na oder vsi, ki so obljubili, da pridejo pa tudi obiskovalci so zelo disciplinirano prenašali mrz in vzpodbujali mlade in manj mlade, predvsem domače glasbenike, ki so dokazali, da želja po igranju premaga vsak mrz. Zato je bila letošnja Zmrzal, kljub temu, da je tudi tokrat bila popoln samorastnik, ena najbolj doživetih doslej.

večnega repertoarja.

O triu z Brkinov oziroma gradu Turn ne gre izgubljeni besed, saj se je, potem ko je bila mimo NAša mala Tombola, pelo, kot da bi bilo plus dvajset.

Zadnji dan pa je odprl Mef z nekaj veselimi, nadaljevala sta ga Duo Swing

caffé s svojim premiernim gipsy swing nastopom, dokončal pa Elvis Šahbaz z melodijami, ki prihajajo najverjetneje iz veselja. Zahvala za Zmrzal gre stanovalcem Ljubljanske ulice, Karmen in kraljevi ekipi, vzdržljivim ponudnikom malih novoletnih daril in Ireni, za oder.

Nenavaden klavirski večer je uspel Deanu Semoliču in nepričakovanemu gostu iz soseščine, Sergeju Kapusu. Izola je dobila še enega mojstra v svojo glasbeno lestvico. V zmrzali smo spoznali tudi izvrsten trio izolskega jazz pianista Luke Zavišiča. Čeprav so prsti zmrzovali so razprli ves svoj mladosten potencial, večer pa so pokončali Sotomayor, podprti z odlično ritem sekcijo in pesmimi iz njihovega

nih daril in Ireni, za oder.

Luka Zavišič trio

S Petrom Klepcem od Kopra do Šamca

En mesec smo potovali po morju, potem še en mesec po rekah in ko smo le pripluli do cilja smo izvedeli, da je projekt gradnje ceste ustavljen ker bo država kupila orožje. Škoda, tam je bilo dela za nekaj let.

Aleksander Funa je tisti mož na kolesu, ki se vsako jutro pripelje po ulicah starega mesta z dnevnim nakupom v košari in s kakšno zanimivo zgodbo zataknjeno za klobuk. Dolgo nisem niti vedel, da je imel kaj opravka z morjem. Prepričan sem bil, da je delal v Mehanotehniki ali Opremi, pa me je presenetil.

Izvedel sem, da je bil najprej ribič, nato je dobil delo v Luki Koper kjer je vozil Petra Klepca in končno je vozil tovarne ladje med severnoitalijanskimi lukami. Ujel sem ga sredi ene od pripovedi in izvedel nekaj zanimivosti.

- To je prvi intervju s sogovornikom na kolesu. Kaj nikoli ne greste z njega?

- Seveda grem. Če ne drugače pa takrat, ko je treba it na njivo. To je potrebno zaradi gibanja. Treba je gibati dokler se da. Pri 81-tih pa sploh.

- Veliko stvari ste doživeli v teh letih. Večino na morju. Kje vse ste bili?

- Bil sem v Egiptu, na Rdečem morju, v Sredozemlju, Črnem morju.

- Kaj ste počeli tam?

- Potovali smo z bagrom Petrom Klepcem iz Kopra do Šamca. En mesec po morju in potem še en mesec po Donavi in Savi do Šamca. Medtem pa je propadel projekt nove ceste Beograd - Zagreb, kjer bi imeli kar nekaj let dela, ker je država morala kupiti orožje. Namesto da bi gradili cesto in hkrati urejali Savo in Donavo je šel denar za orožje. Že v Mitrovici bi morali narediti velika vzdrževalna dela pa so vse prekljali.

- Peter Klepec je bil stroj in pol.

- S Petrom Klepcem smo bili v Pločah, kjer smo imeli dvoletni načrt izkopanja pol milijona kubikov zemlje, vendar smo to naredili v petih mesecih. Je prišel tja naš direktor Petrinja in je povedal, da zaslužimo za plačo 7.500 ljudi, vendar je takrat ves ta denar šel v asfaltiranje cest. Enak stroj kot je

bil Peter Klepec so imeli v Pločah pa še dva mornarja več so imeli in oni so imeli rekord 8.000 kubikov izkopanega materiala na mesec, mi smo imeli 12.000 kubikov. Posadka je bila dobra, predvsem pa je bila pomembna dobra priprava na delo. Razen tega pa smo imeli tudi strokovnjaka iz Postojne, ki je na bager montiral še en vztrajnik, kar je povečalo učinkovitost stroja.

- Potem ste šli na ladje za prevoze tovora.

- Ena je bila Kobilica, druga pa Krpan. Vozili smo material v severnoitalijanskih pristaniščih. Italijani so bili jezni, ker niso dobili tega dela, nam pa je šlo zelo dobro od rok.

- Pred delom v Luki ste bili ribič?

- V Luko sem šel naravnost iz ribiške barke. Takrat je bilo v Izoli 24 bark in Val, ki sem ga vozil, je bil med boljšimi barkami po ulovu. Ampak na začetku ni bilo tako. Prvo leto, ko sem začel delati na ribiški barki, je bilo porazno. Pet ton goriva smo porabili, pa ni bilo kaj oddati, saj smo ulovili ribe dobesedno pojedli. Seveda me je direktor poklical in povedal, da tako pač ne gre. Takrat me je v bran vzel delovodja, dalmatinec, ki je dejal, da bo on založil denar zame in povedal sem, da rabimo novo mrežo, naredili smo nov

načrt in potem smo začeli loviti bistveno bolje. Naredili smo tudi koč s katero smo lovili samo škampe. Lovili smo eno uro zjutraj in eno uro zvečer. Lovili smo en mesec v reškem zalivu in nekoč smo v dveh urah izlovili 700 kg škampov. Kot sardel jih je bilo na palubi, lepo razdeljenih po velikosti.

- Greste kdaj pogledat ribiče na pomol?

- Grem vsake toliko, ampak je žalostno vse skupaj. Od ribištva ni ostalo nič, vse skupaj je ena velika neznanka, nihče točno ne ve, kaj bo jutri. Včasih je bila Izola sita rib, danes ni več.

- Od kod ste doma?

- Iz Goče pri Vipavi. Tam kjer je dobra kaplica doma (Goceta). Sem še eden tistih ribičev oziroma mornarjev, ki so prišli od drugod. Morda je bilo še največ Štajercev, ki so bili izjemno pogumni in sposobni morjeplovci in tudi ribiči.

Spoznali smo drugačno Ljubljano

Ob koncu leta so se učenci in mentorji izbirnih predmetov Likovnega snovanja in Sodobne prehrane, po 4.šol. uri odpravili na ekskurzijo v praznično okrašeno prestolnico.

Najprej smo si ogledali razstavo fotografij na Jakopičevem sprehajališču v parku Tivoli. Ljubiteljski in profesionalni fotografi so nam v okviru natečaja Poslikajmo Slovenijo prikazali, kako lepa je naša dežela. Vsak učenec si je nato izbral najljubšo fotografijo in se fotografiral za spomin. Hkrati smo izvedeli nekaj več o arhitektu Jožetu Plečniku, ki je zasnoval sprehajališče, ogledali smo si še grad Tivoli ter spoznali njegovo zgodovino. Pot smo nadaljevali mimo Moderne galerije, Narodne galerije in Opere, izvedeli veliko novega o teh stavbah, skupinsko fotografijo pa smo naredili pred restavracijo Soba 102, katere lastnik je Jan Plestenjak.

Ogledali smo si tudi pročelje Parlamenta, kjer smo izvedeli, da je bil portal in pročelje stavbe leta 2010 močno poškodovano v študentskih demonstracijah. Zapomnili smo si tudi, da je skulptura pred Cankarjevim domom delo kiparja Slavka Tiha, videli smo tudi maketo antičnega mesta Emone, ki letos šteje natanko 2000 let.

Všeč nam je bil praznično okrašen park Zvezda, ki so ga okrasili učenci različnih ljubljanskih osnovnih šol pod mentorstvom dijakov in študentov. Zanimalo nas je tudi, kaj neki počne ogromno sidro v parku. Učiteljica nam je povedala, da je bilo to sidro postavljeno 1954 leta, kot obeležitev priključitve Primorske k matični domovini.

Pot smo nadaljevali po Hribarjevem nabrežju, izvedeli nekaj več o tem znamenitem ljubljanskem županu, prečkali Ljubljano in na Čevlarskem mostu srečali skupino lajnarjev. Ker je Kaja imela rojstni dan so ji lajnarji dovolili »odlajnati« eno melodijo.

Pričelo se je mračiti in v lučke okrašeno mesto je postalo še bolj čarobno. Sprehodili smo se po Starem trgu do Mestne galerije, kjer smo si ogledali zelo zanimivo skupinsko kiparsko razstavo iz raznovrstnih materialov. Malico smo si privoščili v McDonaldsu na Čopovi, kjer smo izvedeli, da se je nekoč davno ta ulica imenovala Slonova, zaradi slona, privezanega na mestu kjer stoji danes hotel. Dobro okrepcani smo se vrnili k Dobri Vili pred Mestno hišo, kjer naj bi nam uresničila naše skrite želje. Izvedeli smo tudi, da je ta instalacija delo umetnika Zmaga Modica.

Ostalo nam je še nekaj časa, da smo si ogledali Ljubljanski praznični sejem, občudovali smo domače obrtne izdelke, nekateri so si kakšno malenkost tudi kupili. V bližini so bile tudi jaslice narejene iz slame v naravni velikosti. Izvedeli smo, da je prve jaslice postavil Frančišek Asiški.

Zapise so prispevali: Vito, Sandra, Suzana, Eva, Hana in Ivana iz 8.a, Gaja in Hana iz 8.b ter mentorice Ingrid K., Janja P. in Suzana P.

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE SPOROČA

V Društvu prijateljev mladine sporočajo, da bodo s 15. januarjem začeli s tečaji angleščine za otroke in odrasle.

Tečaje, ki jih bo vodil ameriški pisatelj Rick Harsch, bodo po svoji želji oblikovali tečajniki sami, s poudarkom na praktični uporabi jezika.

Za otroke bodo tečaji brezplačni, za odrasle pa bo cena zelo dosegljiva.

Za informacije pokličite na 040/385-529 (Barbara)

KRIMINALIJE

70 let kasneje

Ob 4.40 so policisti v Portorožu, po pretepu dveh državljanov Italije in Izolana pred lokalom, odredili pridržanje 21-letnemu Tržačanu, ki je s kršitvami nadaljeval in grozil. Izdali so mu plačilni nalog po 7/1 in 22/1 ZJRM.

Burja domača

V času novoletnih praznikov je burja poskrbela za mraz. Zaradi burje se je podrla tudi signalizacija na obvoznici, vendar večjih težav ni bilo.

Parkiral v ograji:

Mladenič iz Ljubljane je poklical policiste, da je udeležen v nesreči na obvoznici. Ker hitrosti vozila ni prilagodil razmeram in svoji sposobnosti, je trčil v ograjo. Ob stroških za popravilo vozila si je nakopal stroške z globo.

Zahvala

Zahvaljujem se dvema neznanima mladeničema, ki sta v nedeljo, okoli 13.00 ure iz ledene vode v mandraču rešila mojo malo psičko Hello Kitty. Sama nisem opazila, da je med sprehodom padla med barke v mandraču, zato pa sta to opazila mladeniča in jo rešila.

Elen Lampe

Drugačna krvodajalska rekorderka

Torek, 30. decembra je bil v izolski Transfuziji nekoliko drugačen dan. Nič ni spominjalo na vzdušje, ki običajno spremlja prihod novega leta. Nasprotno. Bil bi dan kot vsi ostali. Če ... In prav v tem ČE-ju se skriva zgodba, ki je prijetno presenetila vse. Tako krvodajalce, ki so se množično odzvali pozivu po odvzemu krvi kot majhen kolektiv izolske transfuzije.

V ospredju dogodka, ki ga je organiziral izolski Rdeči križ je bila podelitev priznanja za dolgoletno in uspešno delo v transfuzijski dejavnosti. Branki Trbovič, ki je 21 let znala prisluhniti številnim, ki so se odločili za plemenito gesto darovanja krvi. Branka, ki ji je bil predzadnji dan lanskega leta tudi zadnji delovni dan, saj je odšla v zasluženi pokoj, je tako krvodajalcem kot zdravstvenemu osebju transfuzije lahko v zgled, da se da s človeškim pristopom doseči veliko.

Zato tudi zahvala vodstva izolskega Rdečega križa, izolskih krvodajalcev, ki so se ob tej priložnosti množično zbrali na slovesnosti. Za dobro voljo je poskrbela krvodajalka Marjetka Popovski.

Rdeči križ Izola

Vandali v Livadah:

V času praznikov so Izolani večkrat poklicali na 113 zaradi hrupa petard. Posamezniki V Livadah so se znesli tudi nad palmami, ki pa večje škode niso utrpeli. Eden od predrznežev je svojo jezo na silvestrovo noč stresel na trgovino in s kamnom razbil steklo.

Skozi žico po baker

Ponoči so neznanzi prerezali žičnato ograjo ob izolskem podjetju in z dvorišča ukradli 1 m3 bakrenih kablov in 1/2 m3 bakrenih cevi. Škode je za 500 evrov.

Zlato je še na ceni

V Izoli je nekdo vlomil v stanovanjsko hišo. Lastniku je odnesel nekaj kosov zlatih predmetov v skupni vrednosti približno 1000 evrov.

MALI OGLASI

Novi oglasi so označeni polkrepko.

NEPREMIČNINE

PRODAMO

- Prodamo 50 m2 2S-stanovanje s kletjo 6m2 v Centru Ljubljane (Njogoševa). Vsi priključki, vpisano v zemljiško knjigo, prosto bremen. MOŽNA MENJAVA NA OBALI (tudi za večje z doplačilom). CENA: 115.000. Tel: 041 378 546.

- Zamenjam lastniško stanovanje veliko 60 m2 v spodnji Smedeli, z lastnim centralnim ogrevanjem za enako ali podobno v Izoli. Tel.: 031 847 441

- Na prestižni lokaciji s prelepim pogledom na ljubljansko kotlino, Šmarno goro in okoliško hribovje prodam 5 sobno stanovanje s teraso, balkonom in vrtom. Stanovanje je v dvostanovanjski hiši in je popolnoma ločena enota. Vpis v z.k. Možna tudi menjava na območju obale, še najraje Izola. 041 562 968

NAJAMEMO

- Družina s tremi majhnimi otroci išče primerno stanovanje v Izoli za daljše obdobje. Tel.: 040 204 622

- Domačinka z urejeno subvencijo dolgoročno iščem bivališče v Izolski občini cca. 30 m2 ali več. Sem voznica. 070/925 446 Anja.

- Izkušen gostinec najame vpeljan manjši gostinski lokal v Izoli za daljše obdobje. Informacije na tel.: 070 233 388

- Najamem garsonjero ali sobico v Izoli za daljše obdobje. Cena do 150 Eur. Tel.: 070 344 588

ODDAMO

- Ugodno oddamo večje opremljeno stanovanje v Jagodju delavcem oziroma trem osebam. 041 635 445

- Oddam stanovanje veliko 50m2. tel 041 344 280

- Oddam 2-sobno komplet opremljeno stanovanje v starem delu mesta za daljše obdobje. 051 331 150

- Oddam garsonjero v starem delu mesta, 30m2, za daljše obdobje. tel 040 865 336

- Oddamo enosobno stanovanje v 1.nadstropju za daljše obdobje. 05 641 72 24

- Oddam enosobno opremljeno stanovanje v starem delu mesta, Gramscijeva 12 (drugo nadstropje) za določen ali nedoločen čas. Tel. 041 792 201.

RAZNO

- Oddam sedežno garnituro in kavč 041 613 299

- Gostilna Istra zaposli kuharja z znanjem priprave istrskih in mediteranskih jedi. Tel.: 041 345 605

- Ugodno prodam otroško posteljnico 120x60 (jogi in odejo podarim), stolček za hranjenje Peg Perego in ležalnik za dojenčka. Poklicati zvečer po 18.uri na tel. 031 681 461.

- Prodajam stenski plinski grelnik za ogrevanje prostorov in sanitarne vode Immergas Eolo mini 24. Cena: 120 eur. Tel. 040 753 663

- Podarim in ugodno prodam otroško opremo. Tel. 05 641 6145

- Prodajam jabolka iz travniškega sadovnjaka, obrana v neokrnjenem brkinskem okolju v katerem ni ne umetnih gnojil ne kemičnih zaščitnih sredstev. Cena in dostava po dogovor. Tel. 070 894 844

Petarde so tudi letos kraljevale za novo leto. Najbolj "pestro" je bilo, pravijo, v Livadah, kjer so ognjeni zubliji, med drugim, dobesedno stopili enega od zabojsnikov za reciklažo. Nič kaj ekološko naravnani niso tej petardarji!

OKREPČEVALNICA
GRILL **GRILL**

u Pri Perotcu

+386 (0)41 858 473

Celo leto smo vas razvajali
 Kuhali smo bogate malice,
 pripravljali okusna kosila.
 ob nedeljah pa je še posebej dišalo.
 Vmes smo pripravili
 tudi kaj, čisto našega.
 In veste kaj?
To isto bomo počeli tudi v letu
2015
 Ker si zaslužite. Ker si zaslužimo.
SREČNO in DOBER TEK !

Silvestrovanje na Manzioliju uspelo!

Letošnje Silvestrovanje na Manziolijevem trgu je privabilo veliko število ljudi, ki so kljubovali mrazu s plesom, petjem in bržkone kakšno kapljico domačega. Izolane so letos zabavali Peach Kiss ter že preverjena naveza Ne me jugat z Rudijem Bučarjam, manjkal pa ni niti ognjemet.

Organizatorjem lahko očitamo le pomanjkanje prostora, saj je bilo tega, predvsem zaradi nerodnih velikih stojnic, malo, premalo. No, je pa bilo zato toliko topleje.

Silvestrovalo se je tudi drugod po Izoli, naprimer v Ljubljanski ulici, kjer so stanovalci tradicionalno Decembrsko zmrzal povlekli kar iz enega leta v drugo. Elvis je poskrbel za žejne, vsi so po malem poskrbeli za lačne, Knap je poskrbel, da ognju ne bo zmanjkalo drv, ognjemet pa so si kar sposodili od Občine.

Letos je Božiček prišel v Korte kar s kočijo. Pripeljal se je skozi Šareda in Malije in ni potrebno posebej poudariti, da so ga bili najbolj veseli otroci, tako tisti najmanjši, kot tisti starejši. In kot se za izolsko podeželje spodobi, Božiček ni šel domov praznega želodca, saj so domačini pripravili topel čaj in domač bakala.

